SISUPALA

 CHARITAM

BY

A. KUMARASWAMI PILLAI

PUBLISHED BY

K. AMBALAVANA P

சிசுபால சரிதம்

இது

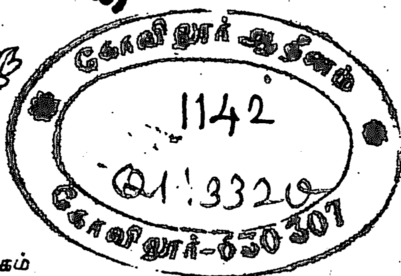
யாழ்ப்பாணத்துச் சுன்னுகம்

அ. குமாரசுவாமிப் பிள்ளை

எழுதியது

சுன்னுகம்

கு. அம்பலவாண பிள்ளையால்

பதிப்பிக்கப்பட்டது

1924

Copyright Reserved

SRI RADAHA KRISHNA PRESS
MADRAS

விஷயாவலி

உபந்யாசம் ... 1
நாரதர் வருகை ... 3
கண்ணபிரான் வார்த்தை 5
நாரதர் வார்த்தை ... 5
தெரிந்து செய்தல் ... 6
கண்ணபிரான் கருத்து 8
பலராமர் கருத்து ... 9
உத்தவர் கருத்து ... 13
யாகத்துக்கெழுகை ... 20
இரைவதக மலைக்காட்சி 22
சேனைகளின் செய்கை ... 24
பருவக் காட்சி ... 26
பொழில்களிலும் புனல்களிலும் விளையாடுகை 27
மாலையுங் காலையும் வருகை 27
வழியிற் செல்லுகை ... 28
எதிர் கொள்ளுகை ... 29
இந்திரப்பிரத்த மெய்துகை 30
அரசிருக்கை மண்டபம் புகுகை ... 31
உபசாரங் கூறுகை ... 33
உத்தரங் கூறுகை ... 34
யாகஞ் செய்கை ... 35
யாசகர்க் கீகை ... 37
அக்கிர பூசை ... 38
கண்ணபரத்துவம் ... 38
சிசுபாலன் நிந்திக்கை ... 41
சாத்தகி வார்த்தை ... 49
தூதுவன் வார்த்தை ... 52
கோபம் மூளுகை ... 55
போர் புரிகை ... 56
அருஞ்சொற் பொருள் ... 59

சோதன பத்திரம்

பக்கம்	வரி	பிழை	திருத்தம்.
4	5	வீருந்திப்	விருத்திப்
9	7	லைபுரிவதலாகிய	லைபுரிதலாக
9	7	அயசியம்	அவசியம்
11	5	வேரோ	வேறொ
11	23	பகையாக்குவற்கும்	பகையாக்குவதற்கும்
14	3	கும் ஆலோசனையைக்	கும் ஆலோசனையே மூலம். ஆலோசனையைக்
14	9	மூட்டுப்பட்டுக்	முட்டுப்பட்டுக்
15	4	பாரர	பாரா
47	2	முழங்கிக்;	முழங்கி

உபோற்காதம்

சிசுபால சரிதம் என்பது சிசுபாலனென்பவனுடைய சரித்திரம் எனப் பொருள்படும். சிசுபாலனென்பவன் சேதி என்னுந் தேசத்தைப் பாதுகாவல் செய்த அரசர்களுள் ஒருவன். சரிதம்—சரித்திரம். இச்சரிதம் வடமொழியிலே "சிசுபாலவதம்" என்னும் காவியத்திலும், மகாபாரதம், பாகவதம் முதலிய இதிகாச புராணங்களிலும், தென்மொழியிலே வில்லிபுத்தூரர் பாரதம் முதலியவைகளிலுஞ் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. வடமொழிச் சிசுபாலவதம் இச்சரித்திரத்தையே விரித்துரைக்கின்றது. வதம்—வதைத்தல். இதற்கு மாகம் என்ற மற்றொரு நாமமும் உண்டு. மாகம் என்பது மாகர் என்பவராற் செய்யப்பட்ட காரணம் பற்றி வந்த பெயர். மாகராவார் தத்தகர் என்னும் வசியருடைய புத்திரர் என்றும், போசராசன் சபையிலிருந்த புலவர்களுள் ஒருவர் என்றும் அறிஞர் கூறுவர்.

இந்தச் சிசுபாலவதத்தை வடமொழிக் காவியங்களுள்ளே மகத்துவம் வாய்ந்தது என்றும், பொருளழகு, சொல்லழகு, புணர்ச்சியழகு என்னும் மூவகையழகும் நன்கு மேவிய பெருங்காவியம் என்றும் அறிந்தோர் சொல்லுவர். இக்காவியத்திலே பெருங்காவியவிலக்கணமாகிய அறம், பொருள் முதலியவைகளும், மலை, கடல் நாடு முதலியவற்றின் வருணனைகளும், பொழில் விளையாட்டு, புனல் விளையாட்டு முதலியவைகளும், மந்திரம், தூது முதலியவைகளும் அலங்காரங்களோடும் அமைத்து விரித்துச் சொல்லப்

பட்டிருக்கின்றன. அலங்காரங்களுள்ளே உவமை, உருவகம், நிதர்சனம் முதலிய பொருளலங்காரங்களும், சக்கரபந்தம், கூடசதுர்த்தம் முதலிய சித்திர கவிகளும் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன. உவமையிலே பௌத்த மத விடயம், மாயாவாதமத விடயம், வாகட விடயம் முதலிய பலவித விடயங்களும், இதிகாசபுராண கதைகளும், பிறவும் அமைத்துச் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன.

இவைகளை யெல்லாம் இந்நூல் படிப்பவர் இனிதறிவர். இன்னுஞ், செய்யுங் காரியங்களை நல்லோருடன் சேர்ந்தெண்ணிச் செய்யும் முறையையும் அறிவர்; நல்லோரையுந் தீயோரையுங் குணங்களால் அறிந்து தீயோரை வெறுத்து நல்லோரைக் கொள்ளும் முறையையும் அறிவர்; தக்கோரை மதித்தல், சத்தியம்பேசல், தருக்கின்மை, வறியார்க்கீதல் முதலியவற்றால் வரும் சுகங்களையும் அறிவர்; பொறாமை, நிந்தை, தற்புகழ்ச்சி முதலியவற்றால் வருந் துயர்களையும் அறிவர்.

இது தமிழ் மொழி நடைக்கேற்பச் சில விடயங்கள் விலக்கியும் கூட்டியும் மாற்றியும் எழுதப்பட்டது. சில விடயங்கள் பாரதத்திலிருந்து படியெடுத்து எழுதப்பட்டன. இது தக்க தமிழ்ப் பண்டிதர்களாகிய ஸ்ரீமான் த. கைலாசப்பிள்ளை, ஸ்ரீமான் தி. த. கனகசுந்தரம் பிள்ளை என்னும் இருவராலும் பரிசோதனை செய்து சில திருத்தங்களுஞ் செய்யப்பட்டது. இன்னும் இதிற் செய்யற் பாலனவாகத் தோன்றுந் திருத்தங்களை அறிவித்தல் அறிஞர் கடன். இங்கே தோன்றும் அருஞ் சொற்கள் சிலவற்றின் பொருள்கள் பின்னே எழுதிச் சேர்க்கப்பட்டிருக்கின்றன.

சிசுபால சரிதம்

நாரதர் வருகை

உலககாரணராகிய நாராயணமூர்த்தி முன்னொரு காலத்திலே பூவுலகத்திலே பரதகண்டத்திலே வடமதுரையிலே யதுகுலதிலகன் வசுதேவன் என்பவனுக்குந் தேவகி என்பவளுக்கும் புத்திரராய்ப் பிறந்து, கிருஷ்ணர் என்னும் பெயரும் பெற்றுப், பற்பலவாகிய அற்புதச் செயல்களைச் செய்தும், விற்பனமான விளையாடல்களைச் செய்தும், வீரச்செயல்களைச் செய்தும், தீரச் செயல்களைச் செய்தும், தீயோர்களைச் செறுத்து நீத்தும், நல்லோர்களை மதித்துக் காத்தும் ஒப்புயர்வற்ற உத்தம புருடராய்த் துவாரகை என்னுந் திருநகரியிலே அரசுவீற்றிருந்தார். அவருக்குக் கண்ணபிரான், வாசுதேவன் முதலிய பெயர்களும் உண்டு.

அந்த நாரயணமூர்த்தியாலே இராமாவதாரத்திற் கொல்லப்பட்ட இராவணன் என்னும் இராக்கதனும் வசுதேவன் தங்கையாகிய சாத்துவதி என்னும் நங்கைக்கும் தமகோஷன் என்பவனுக்கும் புத்திரனாய்ப் பிறந்து சிசுபாலன் என்னும் பெயரும் பெற்றுத், துர்க்குணங்கள் மிக்குப், பலர்க்குந் தீங்கு புரிந்து, சேதி என்னுந் தேசத்துக்கு அரசனுமாய், மாகிஷ்மதி என்னும் நகரியிலே அரசுவீற்றிருந்தான். அவனுக்குத் தாமகோஷன், சைத்தியன் முதலிய பெயர்களும் உண்டு.

இவர் இருவரும் இவ்வாறு வீற்றிருக்கும் நாள்களில் ஒருநாள், அங்கங்கே நிகழுங் காரியங்களை அங்கங்கே போய் அறிந்து வந்து அவரவர்க்குத் தெரிவிக்கும் இயல்புடைய தேவமுனிவராகிய நாரத முனிவர்

தேவுலகுக்குச் சென்ருர். அந்த நாரதமுனிவரை இந்திரன் நோக்கி, எதிர்கொண் டழைத்துச் சென்று, இன்சொல் முதலியவற்ருல் இனிதுபசரித்து, ஆசனத்திலிருந்திப் பலவித காரியங்களும் பேசியபின், சிசுபாலன் புரியுந் தீங்குகளையுந் தெளிவாக எடுத்துச் சொல்லி, " இச் சிசுபாலனை எப்படியுங் கொல்லுவிக்கவேண்டும். இவனைக் கொல்லற்கு வல்லவர் யாவர் என எண்ணும் போதெல்லாம் கண்ணபிரான் என்னும் நாமமே மனத்திலும் வாயிலும் வருகின்றது. சுவாமி, நீர் இப்பொழுது பூவுலகிற் போய்த், துவாரகாபுரியிலே வீற்றிருக்குங் கண்ணபிரானைக் கண்டு, சிசுபாலன் புரியுந் தீக்குகளைச் சொல்லிச், சிசுபாலனைக் கொல்லும்படி கேட்கின்றேன் என்பதையும் அவர்க்குச் சொல்லி வருதல் வேண்டும்" என்று வணங்கிக் கேட்டான். நாரதமுனிவரும் நன்று என்று உடன்பட்டு, விடையும் பெற்றுத், தேவுலகினின்றும் பூவுலகை நோக்கித் துவாரகாபுரிக்கு நேரே இறங்கி வந்தார்.

இறங்கி வருகின்ற நாரதமுனிவருடைய திருமேனியின் செவ்வொளியே பூமிக்கு முதலிற் புலப்பட்டது. அவ்வொளியைக் கண்டார் யாவரும் " ஒளிப்புருவமான பொருள் ஒன்று மேமேலே நின்று கீழே வருகின்றது. யாவதென்று தெரியவில்லை. சூரியனுடைய ஒளியோ ? அக்கினியுடைய ஒளியோ ? சூரியனுடைய ஒளியாயின் குறுக்கே சரிந்து செல்லும் ; அக்கினியுடைய ஒளியாயின் மேலே நிமிர்ந்து சொல்லும். இந்த ஒளியோ எந்தப்பக்கத்திலும் பரந்து பாய்கின்றது. ஆதலால் இவையிரண்டுமன்று. யாதோ வேறொன்று. அற்புதம்! அற்புதம்!" என்று சிந்தித்துத் திகைக்கும்போது, கண்ணபிரானும்

அதனைக் கண்டு பலவகையாக எண்ணினார். முதலிலே யாதோ ஒளியின் திரட்சி ஒன்றென்றும், பின்னர் உருவுடைய பொருள் ஒன்றென்றும், அதன்பின் ஒரு புருடன் என்றும் படிப்படியே வரவர எண்ணி, வந்துகிட்டியவுடனே நாரதமுனிவர் என்று நேரே கண்டார். கண்டவுடனே, கதுமென எழுந்து வணங்கி, இன்சொல்லுங்கூறி, உள்ளே கொண்டுபோய், அருக்கியம் முதலியன கொடுத்து, இருக்கையில் இருத்தி, மனம் வாக்குக் காயங்களால் வழிபாடு செய்தார். நாரதமுனிவருந் தீர்த்தநீர் தெளித்து, வாழ்த்துரையுங்கூறி, இருக்கும்படி கட்டளையிடக், கண்ணபிரானும் இருந்து நாரத முனிவரை நோக்கிச் சொல்லுவார்.—

கண்ணபிரான் வார்த்தை

"பகவானே,

"நீர் இப்பொழுது இங்கே எழுந்தருளிவந்து நமக்கெல்லாம் நற்காட்சியைத் தந்தீர். உமது காட்சி புண்ணியங்களை ஆக்குகின்றது! பாவங்களைப் போக்குகின்றது! உமது மகிமை மனவிருளை நீக்குகின்றது! உமது வருகை நமது தைரியத்தை வீக்குகின்றது! நாமுஞ் செயற்பாலன யாவையுஞ்செய்து முடித்துளேமாயினம். ஆயினும், உமது வாக்குகளையுங் கேட்கும் விருப்புடையேம்" என்றார். அந்த வார்த்தைகளை நாரதமுனிவர் கேட்டு, அகமிகமகிழ்ந்து, கண்ணபிரானை நோக்கிச் சொல்லுவார்.—

நாரதர் வார்த்தை

"புருடோத்தமரே,

"நீர் முழுமுதற் பொருளாய் நின்று மூவுலகையுங் காவல்புரிகின்றீர்! முனிவர்களுக்கும் தலைவராய் முன்

னே நின்று கிருபை செய்கின்றீர்! முத்தியை விரும்பும் பத்தசனங்களுக்கும் முத்தியைக் கொடுக்கின்றீர்! கபிலர் முதலிய யோகிகளுக்குங் காட்சி கொடுத்தீர்! நல்லோரைக் காக்கும்பொருட்டுந் தீயோரைப் போக்கும் பொருட்டும் பல்வகை அவதாரங்களை எடுத்தீர்! பன்றியவதாரமாய் வந்து கடலின் கீழே போன பூமியை மேலே கொணர்ந்து விடுத்தீர்! நாரசிங்காவதாரமாய் வந்து இரணிய கசிபு என்னுங் கொடியவனைப் படைக்கலமின்றி நகத்தாற் படுத்தீர்! இராமாவதாரமாய் வந்து இராவணன் என்னும் கடியவனை எய்திப் பத்துத்தலைகளுஞ் சிதறப் பாணந் தொடுத்தீர்! அந்த இராவணன் தானே இப்பொழுது சிசுபாலன்என வந்து, சேதி என்னுந் தேசத்துக்கு அரசனுமாய் நின்று, நீதி என்பது சிறிதுமின்றி நிட்டூரஞ்செய்கின்றான். அவனோ தேவர்க்கும் அசுரர்க்கும் யாவர்க்கும் நன்மை தீமைகளைச்செய்தற்கேற்ற அத்துணைச் சாமர்த்தியமுடைய வீரன்! பிரமாவின் கட்டளையையும் பொருள் என்று கேளான்! முற் பிறப்பிற்போல இப்பிறப்பிலும் பூமியை வருத்துகின்றான்! இங்கே நின்று யாவரையும் வருத்தவிடாமல் இப்பொழுதே யமலோகம் போக அவனை அனுப்பி வைக்கும்படி இந்திரன் உம்மை இரந்து கேட்கின்றான். இந்திரனும் இடர்நீங்கி முன்போல இனிது வாழவேண்டும்'' என்று சொல்லித் தமது வார்த்தைகளை நாரத முனிவரும் முடித்தார். கண்ணபிரானும் ஓம் என்று சொல்லி உடன்பட்டார். நாரதமுனிவரும் நடந்தார்.

தெரிந்து செய்தல்

பின்னர்ச் சிசுபாலன் செயல்களைக் கண்ணபிரான் நினைந்து நினைந்து நெஞ்சம் வருந்தினார். சிசுபாலன்மேற்

சீற்றமும் யுத்தத்தின்மேல் ஊற்றமுமிருந்தார். சேனைகளோடுஞ் செல்லவேண்டும் என்றும், சென்று சிசுபாலனைக் கொல்லவேண்டும் என்றுஞ் சிந்தனை கொண்டார். அந்தச் சமயத்திலே இராஜசூய யாகம் நடத்துவதற்கு நீர் வரவேண்டும் என்று தருமபுத்திரர் அனுப்பிய தூதும் வந்தது. அதற்கும் போதல் அவசியம் என்பதையும் அறிந்து "இப்போது இரண்டு காரியங்கள் எதிர்வந்திருக்கின்றன. அவற்றுள் ஒன்று தேவகாரியம்; மற்றது மித்திரகாரியம். இவை யிரண்டும் அவசியஞ் செய்யப்படவேண்டும். இரண்டையும் ஒரே காலத்திற் செய்வதெப்படி?" எண்ணெண்ணி, ஒன்றுந்தெரியாமல் மனந்தடுமாறித் தெரிந்த முதியோருடன் கலந்தெண்ணித் துணிவுபெறக் கருதிப், பலராமர், உத்தவர் என்னும் இருவரையுங் கூட்டிக்கொண்டு தனியிடம் ஒன்றிற்போய், அவர்களை இருத்தித் தாமும் இருந்து, தமது கருத்தைச் சொல்லுவார்.—

"மூத்தோர்களே,

"நீங்கள் இப்பொழுது நாம் சொல்லும் வார்த்தைகளைக் கேட்டு, நன்றாக எண்ணி, உங்கள் கருத்தையுஞ் சொல்லுங்கள். இப்போது செய்யவேண்டியனவாய் இரண்டு காரியங்கள் எதிர்ந்திருக்கின்றன. ஒன்று தேவகாரியம்; மற்றது மித்திரகாரியம். சிசுபாலனைக் கொல்லவேண்டும் என்று தேவேந்திரன் கேட்கின்றான்; இது தேவகாரியம். தமது யாகத்துக்கு வரவேண்டுமென்று தருமபுத்திரர் கேட்கின்றார்; இது மித்திர காரியம். இரண்டு காரியத்தையும் ஒரே காலத்திலே முடித்தற்கு யாது செய்வோம்? இவற்றுள்ளே அவசிய காரியம் யாது? சிசுபாலனைக் கொலைபுரிந்து தேவரிடரைத் தீர்த்

தலாகிய தேவகாரியம் அவசியமா? மித்திரராகிய தரும புத்திரருடைய யாகத்தைச் சென்று நின்று நடத்துத லாகிய மித்திரகாரியம் அவசியமா? எது செய்ய வேண்டும் என்பது தெரியவில்லை. மெய்யுணர்வுடையோரும் செய்யுங் காரியங்களிலே சிந்தை தடுமாறுவர். பின்னை நாம் துணிவு காண்பது எப்படி? ஆயினும், ஒருவாறு துணிந்த கருத்தையும் உங்களுக்குச் சொல்லுகின்றோம்."

கண்ணபிரான் கருத்து

"தருமபுத்திரரோ தமது கனிட்டர்களாகியவீமன் முதலிய வீரர்களை அனுப்பித், திக்குகளிலுள்ள அரசர் களையெல்லாம் வென்றடக்கி, அரசிறைகளும் பெற்று அரசர்க்கரசராய் விளங்குகின்றார். இப்பொழுது அவ ருக்கு மாறாய் அரசர் ஒருவரும் எழும்பத்துணியார், வீமன் முதலியவீரரும் துணைவராய் விளங்குகின்றார்கள். எமது துணை வேண்டாமலுந் தமது யாகத்தை இடை யூறின்றி முடிப்பர். ஆதலால் அவருடைய யாகத்துக் குத் துணைபுரியப் போதல் அதிகம் அவசியமன்று. சிசு பாலனோ எமது பிதாவின் சகோதரி புத்திரன். எமக்கு மைத்துனன். அவ்வுரிமை நோக்கிப் பையமெல்லப் பார்ப்போம் என்று பராமுகமாக அவனை விடலுமாகாது. அவனோவளர்ந்து மிகுந்துவரும்நோயேபோன்று பகைத்திறத்தின் மிகைத்து வருகின்றான். எமக்குந் துரோகஞ் செய்கின்றான்! பிறர்க்குந் துரோகஞ் செய் கின்றான்! பலரும் மனம் பதைத்து வருந்துகின்றனர். எமக்குத் துரோகஞ் செய்கின்றான் என்பதுபற்றி எமக் கொரு மனக்கவலையும் இல்லை. ஐயோ! பாதகன் பலர்க் குந் துரோகஞ் செய்கின்றான் என்றே மனக்கவலை கொண்டு வருந்துகின்றோம். அந்தப் பாதகனால் வருந் துயரம் ஆற்றரிது! ஆற்றரிது! பரிதாபம்! பரிதாபம்!

ஏற்றெழு வன்னிமே லினிது துஞ்சலாம்
தோற்றிய கடுவிட மெனினுந் துய்க்கலாம்
மாற்றல ரலைத்திட வந்த வெந்துயர்
ஆற்றரி தாற்றரி தலமிப் புன்மையே.—(கந்தபுராணம்)

"இப்படியெல்லாம் இருத்தலால் சிசுபாலனைக் கொலைபுரிவதலாகிய தேவகாரியமே அவசியம் என்று கருதுகின்றோம். இதுவே நமது கருத்தாகும்" என்று கண்ணபிரான் சொல்லி முடித்தார். அதன்பின் சேடாவதார புருடரும், அறிவாளரும், மூதாளருமாகிய பலராமர் சிசுபாலன் மேலே சீற்றக்குறிப்புந் தோன்றக் கண்ணபிரான் எண்ணிய வண்ணஞ் சொல்லுகின்றார்.

பலராமர் கருத்து

"கண்ணபிரானே,

"இப்பொழுது நீர் சொல்லிய வாக்கியங்கள் சுருக்கமாகத் தோன்றினும் பெருக்கமான பொருள்களைப் பெரிதும் உள்ளடக்கிச் சூத்திரம் போன்று துலங்குகின்றன. உமது கருத்தையே அநுசரித்துச் சில வாக்கியங்களை யாமும் இப்பொழுது சொல்லுகின்றோம். அவை சூத்திரப் பொருள்களை விரித்து விளக்கும் பாடியம் எனப்படும் விருத்தியுரை போன்று விளங்குக. கண்ணபிரானே, நீர் சிசுபாலனைக் கொலைபுரியச் செல்லுதலே அவசியம் என்று கருதுகின்றீர். எண்ணித் துணிவு பெறுமல் எந்தக் கருமத்திலும் எழும்பலாகாது. வகையற எண்ணிய பின்னை எழுதல்வேண்டும்.

வகையறச் சூழா தெழுதல் பகைவரைப்
பாத்திப் படுப்பதோ ராறு.—(திருக்குறள்)

"போர்புரிதற்குப் போக விரும்பும் புருடர் தரும சாஸ்திரங்களிற் சொல்லப்பட்ட நட்பாக்கல், பகையாக்கல், மேற்செல்லுதல், இருத்தல், பிரித்தல், கூட்டல்

என்னும் ஆறுவகைக் குணங்களையும், அறிவுவலி, பெருமைவலி, ஆண்மைவலி என்னும் மூவகை வலிகளையும், அவற்றால் வரும் மூவகைப் பேறுகளையும், பிறவற்றையும் முற்ற அறிந்திருத்தல் வேண்டும்.

இனந்தரு சந்திவிக் கிரகம் யானமா
சனந்துவை தத்தொடாச் சிரயந் தாமெனும்
மனந்தரு குணங்களோ ராறும் வல்லகோ
அனந்தபூ பாலர்கட் கரச னவனே.—(இரகுவமிசம்)

(சந்தி—நட்பாக்கல். விக்கிரகம்—பகையாக்கல். யானம்—மேற்சேறல். ஆசனம்—இருத்தல். துவைதம்—பிரித்தல். ஆச்சிரயம்—சார்தல்.)

"நல்லனவுந் தீயனவும் நாடி உள்ளவாறே சொல்லும் நல்லறிவாளரோடு கூடி ஆராய்ந்தறியும் அறிவாகிய ஆலோசனையை ஆரம்பத்தின் முன்னரே செய்தல் வேண்டும். அவர் ஆலோசித்துச் சொல்லும் வார்த்தைகளையும் அவாவோடு கேட்டல் வேண்டும். அவர் வார்த்தை அவமேபோகாமல் நலமேயாகி அறிவையும் வளர்க்கும். காரியங்களை அறியாத வாசாலகருடைய வார்த்தைகளைக் கேட்டலால் வரும் பயனில்லை. அவர் வார்த்தைகள் இலக்குத்தவறிய அம்பேபோல வம்பேபாய் விலக்குண்டு வீணாகும். அறிவாளர் எண்ணிச் சொல்லிய துணிவைத் தாமும் எண்ணியே துணிதல் வேண்டும். துணிந்த காரியத்தை நெடுநீர், மறவி, மடி, துயில்களின்றிச் சடிதியிலே தொடங்கல் வேண்டும்.

நெடுநீர் மறவி மடிதுயி னான்கும்
கெடுநீரார் காமக் கலன்.—(திருக்குறள்)

"திரவியம், சேனை முதலியவைகளாலே தமக்குளதாய வளர்ச்சியையும், பகைவனுக்குளதாய தளர்ச்சியையும் நோக்கிப் படையெடுத்துப் பகைவன்மேற் செல்லு

தலிலே உள்ளக் கிளர்ச்சியின்றி 'யாம் எழுச்சியும் நிலை பேறும் உடையேம். இப்பகை யாது செய்யும்' என்று மனம் மகிழ்ந்திருத்தல் நலமமைந்த செயலன்று. பகைவனைச் சிறியன் என்று பராமுகஞ் செய்யாமல் வேரோடும் பிடுங்கி விழுத்தல் வேண்டும். வேரோடும் பிடுங்கி வேறொரு தடையுமின்றி மேலே எழுதலே எழுச்சியாகும். வேரொடும் பிடுங்காதொழியின் அப்பகை மென் மெலவளர்ந்து மிகுந்து கெடுக்கத் துணியும். நிலைபேறும் இல்லதாகும். அபிமானமுடையோர் பகைவனை முற்றாகப் பரிகரித்தே எழுச்சியும் நிலைபேறும் எய்துவர். பகையைச் சிறியதென்று பரிகரியாது விட்டவர் பெரிதும் பிழைபாடு எய்துவர்.

சிறிய பகையெனினு மோம்புத றேற்றார்
பெரிதும் பிழைபா டுடையர்—நிறைகயத்
தாழ்நீர் மடுவிற் றவளை குதிப்பினும்
யானை நிழல்காண் பரிது.—(நீதிநெறி விளக்கம்)

"அந்தச் சிசுபாலன் பிதாவழியால் வந்த உறவுபற்றி இயல்பில் அமைந்த மித்திரனாய் இருக்கின்றான். தீங்கு புரியுந் திறம் பற்றி இடையில் வந்த சத்துருவாயும் இருக்கின்றான். மித்திரன் என்பது பற்றிப் பொறுத்து நட்பாக்குவதற்கும், சத்துரு என்பதுபற்றி ஒறுத்துப் பகையாக்குவற்கும் உரியவனாகின்றான். அவனை எப்படி ஆக்குதல் நல்லது? நட்பாக்குதல் நல்லதா? பகையாக்குதல் நல்லதா? அடிக்கடி தீங்கு புரியும் மிடுக்கனாய் இருத்தலால் அவனை நட்பாக்குதல் நல்லதன்று. அவனோ துர்க்குணன். பின்னும் பின்னுந் தீங்கு செய்வான். அவனைப் பகையாக்குதலே நல்லது. உறவாளனாயினுந் தீங்கு புரியுந் துர்க்குணனை ஒறுத்துத் தள்ளல் வேண்டும் என்றும், பகையாளனாயினும் நன்கு புரியுஞ் சற்கு

முன்னர்ச்செய்து முடிக்க வேண்டியது. முயற்சிக்கும் ஆலோசனையைக் கைக்கொண்டு முடித்தே முயற்சி செய்யவேண்டியது. ஆலோசனையைக் கைக்கொள்ளும் அறிவாளர் எக்காரியங்களையும் இளைப்பு என்பதின்றித் தக்காங்கு செய்து தவறாது முடிப்பர். ஆலோசனையைக் கைக்கொள்ளாமல் அவமதித்துவிட்டு முயற்சியை மாத்திரஞ் செய்யும் மூடர் முடிக்கும் வழி தெரியாமல் மூட்டுப்பட்டுக்காரியங்களையும் இடையிற்கைவிடுவர். ஆலோசனையைக் கைக்கொள்ளும் அறிவாளர் சரீரத்திலே சிறுகத் தைத்து உள்ளேபோய் உயிரைப்பிரித்துக் கொலைத்தொழில் புரியுங் கூரிய பாணம் போலச் சிறிய முயற்சி செய்து பெரியகாரியங்களையும் பிரயாசமின்றி முடிப்பர். ஆலோசனையைக் கைக்கொள்ளாமல் அவமதிக்கும் மூடர் எலியைப் பிடித்தற்கு மலையைத் துளைக்கும் மடமகன் போலச் சிறிய காரியத்துக்கும் பெரிய முயற்சிகள் செய்து பிரயாசப்படுவர். ஆலோசனையைக் கைக்கொள்ளும் அறிவாளர் பொறுமையாளராயிருந்து முயற்சிகளை முற்றாகச் செய்து காரியங்களையுந் தவறாது முடிப்பர். ஆலோசனையைக் கைக்கொள்ளாமல் அவமதிக்கும் மூடர் பயனடைதலிலே அவசியப்பட்டு முயற்சிகளை முற்றாகச் செய்யாமற் குறையாக விட்டுக் காரியங்களையும் இடையிற் கைவிடுவர். ஆலோசனையைக் கைக்கொள்ளும் அறிவாளராயிருந்தாலும் அவதானமே பொருளாக்கொண்டு காரியத்திற் கண்ணுயிருப்பவரே கருதிய பயனுங் கைகூடப்பெறுவர். காரியத்திற் கண்ணுயிருப்பவர் நித்திரையையும் பாரார்; நிந்தையையும் பாரார்; சத்துருவையும் பாரார்; சரீரத்தின் அலுப்பையும் பாரார்; பொழுதையும் பாரார்; போசனத்தையும் பாரார்.

மெய்வருத்தம் பாரார் பசிநோக்கார் கண்டுஞ்சார்
எவ்வெவர் தீமையு மேற்கொள்ளார்—செவ்வி
அருமையும் பாரா ரவமதிப்புங் கொள்ளார்
கருமமே கண்ணாயி னார்.—(நீதிநெறி விளக்கம்)

"காரியத்திலே கண்ணாயிருத்தல் இல்லாதவர் உறுதியான உபாயவழியிலே நிலைபெற்று நின்றாலும் மிருக வேட்டை கருதி ஒளியிருந்துந் துயில் புரிந்த வேடன்போலப் பயனிழந்து வருந்துவர். அவரோ பல வழியாலும் காரியத்தைக் கைவிட்டுப் பயனிழப்பர். நித்திரை கொள்ளுவர்; நிந்தையைக் கேட்பர்; சத்துருவைச் சாடுவர்; சரீரவருத்தம் நாடுவர்; பசியை நோக்குவர்; பராக்காயும் இருப்பர்.

"ஆலோசனையின் முடிவாய்த் துணிவு பெற்ற காரியத்திலே தளர்ச்சியின்றி முயற்சி செய்யவேண்டும். முயற்சியின்றி ஒரு காரியமும் முடியாது. முயற்சியினாலே செல்வம் வந்து சேருகின்றது; செல்வத்தினாலே சேனை வந்து சேருகின்றது; செல்வத்தாலும் சேனையாலும் பெறுதற்கரிய பெருமை வந்து சேருகின்றது.

பொன்னி னாகும் பொருபடை யப்படை
தன்னி னாகுந் தரணி தரணியிற்
பின்னை யாகும் பெரும்பொரு ளப்பொருள்
துன்னுங் காலைத் துன்னாதன வில்லையே.—(சீவகசிந்தாமணி)

"முயற்சியே பெருமைக்கும் மூலகாரணம். 'முயன்றால் ஐந்தலை நாகநன்மணியும் பெறலாம்.' என்பர். பொறுத்திருந்துசெய்யும் பகுதியவாகிய காரியங்களிலே முயற்சியை நிறுத்திப் பொறுத்திருந்து, பின்னர்க் காலம்வந்துழிச் செய்யவேண்டும். "தெய்வந் தானே தரும்" என்று சிந்தனை செய்து, முயற்சியை எப்பொழுதும் கைவிட்டிருத்தல் மூடத்தனம். அறிவாளர் தெய்வத்தையுங் கொள்ளுவர்; முயற்சியையும் கொள்ளுவர். சொல்லும்

பொருளும் தொடர்ந்து பாட்டாதல் போலத், தெய்வமும் முயற்சியுஞ் சேர்ந்து காரியங்கள் கைகூடும் என்பர். காரியங்கள் காலத்திலே முடிதற்கு முயற்சி வேண்டும். வட்டிலிற் சோறு வாயிற் புகுதற்குக் கையின் முயற்சிவேண்டும்.

"முயற்சிவலி, ஆலோசனைவலி, பெருமைவலி என்னும் மூவகை வலிகளையும் தரித்திருக்குந் தலைமையாளர், மற்றைத் தலைமையாளர் யாவரும் வந்து பரிவாரமாய்ச் சுற்றிநின்று துணைசெய்யப் பெற்றுப் பூமி முழுதையும் அடைவர்.

மந்திரம் பிரபுவுற் சாக மாம்வல
மூந்துறு சத்திகண் மூன்று மங்கது
தந்திடு சித்தியுந் தரிக்கு மன்னவற்
கெந்தமா நிலங்கொலோ வெய்திடாதவே.—(இரகுவமிசம்)

(மந்திரசக்தி—ஆலோசனைவலி. பிரபுசத்தி—பெருமைவலி. உற்சாகசத்தி—முயற்சிவலி. அங்கதுதந்திடு சித்தி-மந்திரசித்தி, பிரபுசித்தி, உற்சாகசித்தி என்பன. சித்தி-பேறு.)

"கண்ணபிரானே,

"நீர் இப்போது சிசுபாலன்மேற் போர் செய்யப் போகும் முயற்சிக்கும் ஆலோசனை அவசியம்வேண்டும். போதற்கு முன்னரே உம்மிடத்துள்ள வலிமைகளின் நிலைமைகளையும், அவனிடத்துள்ள வலிமைகளின் நிலைமைகளையும் நோக்கவேண்டும். உமக்கும் அவனுக்குமுள்ள காலம் இடம் என்பவற்றின் நிலைமைகளையும் நோக்கவேண்டும். போர்தொடங்கும் நெறி முதலியவைகளையும் நோக்கவேண்டும். இவைகளை யெல்லாம் நோக்காமற் பொள்ளெனப்போருக்கெழுதல் நல்லதோர் செயலன்று.

"அந்தச் சிசுபாலன் அற்பமான ஒரு சத்துரு என்று அவமதிக்கத் தக்கவனல்லன். அவனோ போர்த் தொழிற் பயிற்சியிலே கீர்த்திபெற்ற மகாவீரன். சென்ற போரிடை வென்றியே பெறுந்தீரன். துணைவலியான் மிக்க சூரன். கலங்கா நிலையமைந்த அகங்கார குண தாரன். பல நோய்களையுந் துணையாகப் பற்றிவரும் கய ரோகம் என்னும் பெருநோய் போலப் பல அரசரையுந் துணையாகப்பற்றி வருவான். அவனுக்கு அன்பு மிக்க துணைவராய்க் காலயவன், சாலுவன் முதலிய காவலரும் வருவர். உம்மீது வைரம் வைத்திருக்கும் வாணாசுரனும் அவனோடு சேருவன். பெருந்துணையுள்ளவர் காரியங் களின் முடிவை விரைந்து காணுவர்.

"அன்றியும் நீர் சென்று நின்று போராடுங்களத்திலே பல அரசர்களும் வந்து கூடுவர். அவனொடு நட்புக் கொண்டிருக்கும் அரசரும், உம்மொடு பகை கொண்டி ருக்கும் அரசரும் அவனொடு கூடிவந்து உம்மொடு போ ராடுவர். அவனொடு பகை கொண்டிருக்கும் அரசரும், உம்மொடு நட்புக்கொண்டிருக்கும் அரசரும் உம்மொடு கூடிவந்து அவனொடு போராடுவர். தருமபுத்திரருடைய யாகத்துக்குப் போகவேண்டிய அரசருள்ளும்பலர் அங் கே வந்து நிற்பார். அந்த யாகமும் அரசருள்ளே பல ரும் போகாமையாற் பங்கப்பாடெய்தும். தருமபுத்திர ரும் 'அந்தோ! இந்தப்போரை எழுப்பி எமது யாகத் துக்குப் பங்கம் செய்தீர்' என்று உம்மைக் கொறுகொ றுப்பர். சத்துருவில்லாதவர் எனப் பொருள்படுகின்ற 'அசாதசத்துரு' என்னும் பெயரும் பூண்டு இன்று வரையுஞ் சத்துருவின்றி இருந்த தருமபுத்திரருக்கு இப்பொழுது வந்தடையும் முதற்சத்துருவு மாவீர். அந்த யாககாரியமாகிய பாரத்தை நீரே சுமந்து நிறை

வேற்றுயிர் என்று முற்றும் நம்பியிருந்த மித்திரரா கிய தருமபுத்திரர் அந்தப் பாரத்தைத் தாமே சுமக்க வேண்டியவ ராவர். ஆகவே அவர் மனமும் வேறு படும். வலியவராயினுஞ் சத்துருக்களைத் தண்டனையாலே மெல்ல மெல்ல வசமாக்கி இணக்கலாம்: மித்திரர் மனம் வேறுபட்டால் அவரை எதனாலும் இணக்கல் அரிது.

"இனி மித்திர காரியத்திலுந் தேவகாரியமே மிக்கது என்பீர் போலும். அவியுணவாகிய சுவை யமுதைத் தமக்குக் கொடுக்கும் யாகத்தை முடித்தல் தேவர்க்கும் பிரியமாயிருக்கும். சத்துருவைக் கொல்லு தலிலே அத்துணைப் பிரியம் இருக்கமாட்டாது. அவியுண வை விரும்பியுண்ணுந் தேவர்க்கு அவியுணவு கொடுத் தலால் யாகத்தைத் தேவகாரியம் என்றுஞ் சொல்லலாம். தேவர்கள் மனம் வெறுத்தற்கு இடமே இல்லை. தரும புத்திரருடைய மனம் வேறுபடாமையையும் பிறவற்றை யும் நோக்கிச் சிறிது பொறுத்திருத்தல் நல்லது. பொறுத் திருத்தற்கு வேறே ஒரு காரணமு முண்டு. அதனையுஞ் சொல்லுவாம்.

"அந்தச் சிசுபாலன் குழந்தையாய்ப் பிறந்த பொழுது நான்கு கைகளும் நெற்றிக்கண்ணொடு மூன்று கண்களும் கொண்டு தோன்றினன். அந்தக் குழந்தை யின் அற்புதமான வடிவைப் பற்பலரும் பார்க்கும்படி அங்கே போயிருந்தார்கள். யாதவர்களும் போயிருந் தார்கள். நீரும் போயிருந்தீர். தாயாகிய சாத்துவதி யானவள் அக்குழந்தையை யாவரும் பார்க்கும்படி எடுத்துவந்து தனித்தனி எல்லார்தமது மடிகளிலும் வைத்தாள். உம்முடைய மடியிலும் வைத்தாள். நீரும் பார்த்தீர். நீர் பார்த்தவுடனே மிகையாயிருந்த கைக

னிரண்டும் வீழ்ந்துபோக, நெற்றிக்கண்ணுந் தெற்றென நீங்கிற்று. அதனைக்கண்ட சாத்துவதி 'மிகையான இந்த அவயவங்கள் எவனாலே நீங்குமோ அவனே இவனுக்கு யமனாவன்' என்று முன்னமே சொன்ன அசரீரிவாக்கினை அந்நேரமே நினைத்து, மனத்திலே துயர்கொண்டு, நீரே இவனுக்கு யமனாவீர் என நிச்சயஞ்செய்து, புலம்பி அழுது, உம்மை நோக்கி 'அப்பா, இவன் செய்யுங் குற்றங்களை மனத்திலே வையாது பொறுத்தருள வேண்டும்' என்று உம்மை இரந்து கெஞ்சிநின்று கேட்டதும், நீரும் அவள் மேலே இரக்கம் வைத்து 'நூறு குற்றம் வரையும் பொறுத்துக்கொள்வேன்' என்று ஆறுதலான வாக்குக்கொடுத்ததும் உண்டல்லவா? நீரும் நினைத்திருப்பீரே. அந்த வாக்கையும் வாய்க்குமிடம் நோக்கிக் காக்கவேண்டும். வாய்மை தவறலாகாது.

வாய்மைதப்பி னார்களித்த மாநிலத்தி லீனராய்த்
தீமையுற்று மேலுளோர் பழிக்கவே திரிந்துபின்
தூய்மையற்ற கும்பியுட் டுளைந்தழுங்கு வாரெனா
ஆய்மனுப்ப கர்ந்தவேத சாகை முற்று மறையுமே.

(பிரமோத்தரகாண்டம்)

"காலமும் வந்து கைகூடவேண்டும். அடுத்து முயன்றாலும் ஆகும் நாளன்றி எடுத்த கருமங்கள் வாயா. இராசியமாய்ப் போய் உளவறிந்து பராமுகமின்றிக் காரியங்களைப் பார்த்து முடிக்கத்தக்க ஒற்றரையும் கண்கள்போலக் கொண்டு கையில் வைத்திருக்க வேண்டும். ஒற்றரில்லாத அரசியல் எத்துணைச் சிறப்புடையதாயினும் பாயிரமில்லாத இலக்கணநூல் போலப் பயன்படமாட்டாது. அந்த ஒற்றர் வழியாலே சத்துருவின் ஆழ நீளங்களின் அளவையும் அறிதல் வேண்டும்; சத்துருவோடு சார்ந்து நிற்குஞ் சனங்களையும் பேதஞ்செய்து

பிரித்துவிட வேண்டும்; கூட்டத் தக்கவர்களைக் கூட்டிக் கொள்ளவும் வேண்டும்.

"இந்திரப் பிரத்த நகரியிலே தருமபுத்திரருடைய இராசசூய யாகத்துக்கு எந்த அரசர்களும் வந்து கூடுவர். உம்மோடு கூடி நின்று பயன் தரத்தக்க அரசர்களை ஒற்றர் வழியாலே அந்தரங்கமாக ஆயத்தமாக்கி, யாகத்துக்குவருந் தலைக்கீடாக அங்கே வரும்படி செய்துகொண்டு, நீரும் யாகத்துக்கே போகவேண்டும். எங்களுடைய பெரிய காரியத்துக்கும் அங்கே இடம் வரும். சிசுபாலனும் வருவான். அங்கே நீருந் தலைவராய் நிற்பீர். தருமபுத்திரரும் இடையூறின்றித் தமது யாகத்தைக் கிரமமாக முடிப்பர். அங்கே செய்யும் அக்கிர பூசையையும் மிக்க மதிப்போடும் உமக்கே செய்வர். 'அக்கிர பூசைக்கு இவருந் தக்கவரா?' என்று சிசுபாலனும் அவனோடு சேர்ந்த நரபாலரும் பொறாமை கொண்டு வாயில்வந்தபடியெல்லாம் நிந்தித்து வாதுக்குஞ் சண்டைக்கும் வருவர். அவரோடிணங்கி அங்கே இருக்கும் அரசருள்ளுஞ் சிலர், சபையையும் பாராது தாறுமாறாகப் பேசிச் சீறி நாய்போலேறிவிழும் தீயவரோடிணங்கி யிருத்தல் சாலவுந்தீதாய் முடியும் எனத்தள்ளி, உம்மோடு வந்து சேருவர். அப்போது நீர்காட்டும் வீரியம் என்னும் விளக்கொளியிலே விட்டிற் பூச்சிபோலே விழுந்து மாரணம் பெற்று மாளக்கடவர்" என்று சத்தமராகிய உத்தவர் தமது கருத்தைக்கூறி முடித்தார். முடித்தவுடனே மூவருந் தத்தம் உறை விடங்களைச் சார்ந்தனர்.

யாகத்துக் கெழுகை

கண்ணபிரான் உத்தவர் கருத்தையே உறுதியாக்கி யாகத்துக்கே போகத்துணிந்து, மணிமுடி, குண்டலம்,

வாகுவலயம் முதலிய அணிகலங்களையும் அணிந்து, பொன்மயமான புடைவையையும் உடுத்து, சக்கரம், வில்லு, தண்டு முதலிய படைக்கலங்களையும் எடுத்து யாகத்துக்குப் போக எழுந்தனர். குடைகளும் எழுந்தன. கொடிகளும் எழுந்தன. சாமரைகளும் எழுந்தன. சங்கநாதமும் எழுந்தன. முரசு முதலிய வாச்சியங்களும் எழுந்தன. அந்தப்புர மகளிரும் எழுந்தனர். கடை காவலர், படை காவலர் முதலிய அரசியற்றுணைவரும் எழுந்தனர். அமைச்சர், புரோகிதர் முதலிய குழுவினரும் எழுந்தனர். அடுத்த நட்பாளர், அந்தணர் முதலியோரும் எழுந்தனர். வேறு மைந்தர், மகளிரும் எழுந்தனர். யானை, குதிரை முதலிய சேனைகளும் எழுந்தன. ஒட்டகம், கழுதை முதலியனவும் எழுந்தன.

இவரெல்லாஞ் சூழ்ந்துவரக் கண்ணபிரானுஞ் சென்று அங்கே சிங்காரித்து நின்ற சிப்பிரம் என்னுந் தேரிலேறி வீதியில் வந்தார். வீதியில் வரும் பவனியை மாதராடவர் யாவரும் பார்த்தனர். மாதருள்ளே சிலர் மேல் வீட்டிலிருந்து பலகணி வழியாற் பார்த்தனர்; சிலர் கீழ் வீட்டிலிருந்து வாயில் வழியாற் பார்த்தனர்; சிலர் தேருக்கருகிற் சென்று நின்று பார்த்தனர்; சிலர் தெருவிற்செல்லும் குதிரையின் வேகத்தைப் பார்த்தனர்; சிலர் தெருவிற் புழுதியளைந்து விளையாடுஞ் சிறுவரை எடுக்க ஓடினர். தம்மைப்பார்க்குஞ் சனங்களையும் நகரச்சிறப்புக்களையும் கண்ணபிரானும் பார்த்துக்களித்துக்கோபுரவாயிலையும் கடந்து கிழக்கேயுள்ள பெருந்தெருவிற் சென்றார். சனங்களெல்லாம் ஒன்றோடொன்று முட்டி நெருங்கின.

தோளொடு தோண்முட்டத்தொடையொடுதொடைமுட்டத்
தாளொடு தாண்முட்டத் தலையொடு தலைமுட்ட
ஆளொடு மாண்முட்ட வானும்பெண் ணொடுமுட்ட
நீளொளி மணிவீதி நிரந்தரித் தனசனமே.

(விநாயகபுராணம்)

(நிரந்தரித்தல்—நெருங்குதல்.)

சனநெருக்கத்தினாலே தேரை மெல்ல மெல்லச்செலுத்திச் சென்றார். செல்லுந் தெருவின் அருகிலே தோன்றும் கடலையும் பார்த்தார். கடற்கரையையும் பார்த்தார். கடற்றிரை கொண்டு வந்து கரையில் வீசும் முத்துக்களையும் பார்த்தார். கடற்கரையிலே இருந்து தோணிகளிற் சென்று வாணிகஞ் செய்யுந் தோணிச்செட்டிகளையும் பார்த்தார். கரையிலே நிற்குந் தென்னமரங்களிலேறி இளநீர் பிடுங்கிக்குடிக்கும் சேனை வீரர்களையும் பார்த்தார். கமுகிலேறிப் பச்சைப்பாக்குப்பிடுங்கித்தின்னும் யானைவீரர்களையும் பார்த்தார். இவைகளையெல்லாம் பார்த்துக்கொண்டு மெல்ல மெல்லப்போய் எதிரேவந்த இரைவதகம் என்னும் மலையை அடைந்தார். சனங்களும் அடைந்தன.

இரைவதக மலைக்காட்சி

இரைவதகமலை எண்ணுக்கமையாத வளங்களாலும், கண்ணுக்கமையாத காட்சிகளாலும், நதி, குளம், மரம், நிழல் முதலிய சௌகரிய சம்பத்துக்களாலும் மிகுந்து பொலிந்து விளங்குதலாற் சனங்களோடும் கண்ணபிரான் அங்கேதங்கி இளைப்பாறி அப்புறம் செல்ல எண்ணினர். அற்புதமான அம்மலையின் வைபவங்களையும் பற்பலவாய அழகுகளையுந் தனித்தனி பார்க்க விரும்பிய சனங்களோடு தாமும் பார்க்க விரும்பினர். "புதியன கண்டபோது விடுவரோ புதுமை பார்ப்போர்." மலையின் அக

லத்தையும் பார்த்தனர் ; உயரத்தையும் பார்த்தனர். அடி மலையின் படர்ச்சியையும் பார்த்தனர். கொடுமுடிகளின் அடர்ச்சியையும் பார்த்தனர். கொடுமுடிகளிற் படியுஞ் சந்திர சூரியர்களையும் பார்த்தனர். அடியிற் கிடக்குஞ் சிறு மலைகளையும் பார்த்தனர். முடியிற் கிடக்கும் முகில்களையும் பார்த்தனர். கரையெங்கும் பாசி படர்ந்த சுனைகளையும் பார்த்தனர். திரையெங்கும் வீசி வந்த நதிகளையும் பார்த்தனர். வச்சிரம், இந்திர நீலம், மரகதம் முதலிய மகத்துவமான இரத்தினங்களையும் பார்த்தனர். பச்சிலை, மூங்கில், பனை முதலிய மரங்களையும் பார்த்தனர். கம்பளமா, கவரிமா முதலிய மிருகங்களையும் பார்த்தனர். தம்பம் போலச் சற்றும் அசையாமற் சிலைப் பாறையிற் கிடக்கும் மலைப் பாம்புகளையும் பார்த்தனர். சாதகம், மயில், சரசம் முதலிய பறவைகளையும் பார்த்தனர். போதுகள் விரிந்த தாமரைப் பொய்கைகளையும் பார்த்தனர்.

அடியிலே வீழும் அருவிகளையும் பார்த்தனர். புடையிலே ஒதுங்கும் பூஞ்செடிகளையும் பார்த்தனர். செடியின் கீழிருந்து திடீரெனஎழுந்து கடுகியோடும் முயல்களையும் பார்த்தனர். சிங்கம் முதலிய சில பிராணிகளுக்கு வாசத்தானமான வங்குகளையும் பார்த்தனர். வங்குகளிலும் எதிரொலி தோன்றப் பிளிறொலி செய்யும் களிற்றியானைகளையும் பார்த்தனர். இல்லறத்திலே நின்று இவ்வுலக போகங்களை அநுபவிக்கும் போகிகளையும் பார்த்தனர். துறவறத்திலே நின்று அவித்தை முதலிய ஐந்துப் நீங்கி இறைவனைத் தியானிக்கும் யோகிகளையும் பார்த்தனர். உணவுக்குரிய வடிக்களையும் காய்கனிகளையும் கொடுக்கும் உத்தமமான மரங்களையும் பார்த்தனர். ஞானபானுதிகளுக்குரிய நறுநீர் கொடுக்கும் நதி குளம்

முதலியவைகளையும் பார்த்தனர். நான்கு திசைகளுந் தெரியாது நடுவே மறைவிடமாயிருக்கும் கொடிவீடுகளையும் பார்த்தனர். படுக்க இருக்க வசதியாய்க் கிடக்குங் குகை வீடுகளையும் பார்த்தனர். புதியனவாய்ப்பொலிந்து விளங்கும் படவீடுகளையும் பார்த்தனர். படவீடுகளைப் பக்கங்கள் இரண்டிலும் அமைத்துப் பலவகைச் சரக்குகளையும் வாணிகர் வைத்திருக்குங் கடைவீதிகளையும் பார்த்தனர். விலைச் சரக்குகளையுந் தனித்தனி பார்த்தனர்.

இவைகளையும் இவைபோன்ற பிறவற்றையுங் கண்ணபிரான் பார்த்தபின் தமக்கென்றமைந்த படவீட்டிலே தங்கினார். அவரொடும் வந்த அரசர்களும் அடுத்த வீடுகளிலே தங்கினார். ஏனையோர் தத்தமக்கு ஏற்ற இடந்தொறும் தங்கினார். யானை, குதிரை முதலிய சேனைகளும் அங்கங்கே பரந்தன.

சேனைகளின் செய்கை

சில யானைகள் மதசலத்தின் உட்டணத்தினாலே குளத்திலே புகுந்து வாரி அள்ளி நீரை மேலே வீசி அமிழ்ந்தும் மிதந்தும் அலைத்து விளையாடின. சில யானைகள் முழுகும்போது நீருள்ளேதோன்றும் நிழல்களை எதிரிகளாய் வந்த யானைகள் என்றெண்ணிக் கதுமெனப்பாய்ந்து கறுவொடு சீறின. சில யானைகள் "இவைகளை முரியுங்கள்" என்று பாகர்கள் கற்பித்தபடியே தம்மைக் கட்டுதற்கேற்ற சாகைகளையுந் தாமே முறித்துக்கொடுத்தன. கெம்பீரவேதி என்னும் யானை, கொடுக்குங் கவளத்திலும் அடுக்கும் பிடியிலும் ஆசையின்றி, எடுக்குந்தோட்டியையும் தடுக்கும் வார்த்தையையுங் கடந்து வேகங்கொண்டு, பாகனையும் மீறி மிடுக்கொடு நடந்து அடுத்ததோர் வனம் புகுந்தது. சில குதிரைகள் வழி கடந்து வந்த வருத்தந்தீர நிலத்திலே விழுந்து புரண்

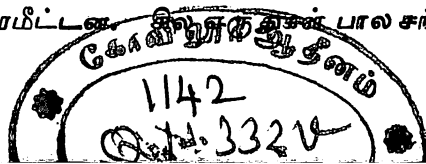
டுருண்டு நெளிந்தெழுந்தன. சில குதிரைகள் பாளமான கற்பாறைகளிலே மேளதாளம் ஒலித்தலோ எனக் கால்களை வைத்துத் திடுதிடெனப் பாய்ந்து சென்றன. வாருலிய தேசக் குதிரைகள் சில வேகமின்றி நின்று முகத்தை வளைத்து நிலத்தை மணந்து நாசியுயிர்ப்பாலே தூசுகளை எழுப்பின. ஆரட்டதேசக் குதிரைகளுள் சில சாரத்தியந் தெரிந்த சாரதிகளாலே சாத்திரப் பிரகாரஞ் செலுத்தப்பட்டு அற்புதமாக அடிகளை வைத்து வட்டமாக விரைந்தோடின.

சில ஒட்டகங்கள் சிறுத்து நீண்ட கழுத்தை நீட்டித் தழைத்துயர்ந்த மரத்தளிர்களை ஒடித்து வாய் மடுத்துண்டன. ஒட்டகங்களுள் ஒன்று கிட்டவந்த யானைக்குப் பயந்து முதுகிற் சுமந்த பாரத்தையும் கதுமென வீசித் துள்ளிப் பாய்ந்து பொள்ளென ஓடிற்று. அந்த யானையும் ஒட்டகத்துக்குப் பயந்து தோட்டியையும் முறித்துப் பிளிற்றொலி காட்டி ஓட்டம்பிடித்தது. சில ஒட்டகங்கள் வேப்பிலைகளோடு தெரியாமல் வாய்க்குளே புகுந்த மரந்தளிர்களை வெறுத்துக் கக்கின.

தள்ள ரும்பரந் தாங்கிய வொட்டகம்
தெள்ளு தேங்குழை யாவையுந் தின்கில
உள்ள மென்னத்தம் வாயு முலர்த்தன
கள்ளுண் மாந்தரிற் கைப்பன தேடியே.

(இராமாயணம்)

சில எருதுகள் புறத்திலே தரித்தபாரம் போயொழிந்தாலும் வல்வசம் என்னும் புல்லினை வயிறு முட்ட உண்டு, அகத்திலே பாரம்பிருத்துத் தள்ளாடித்தள்ளாடி மெள்ளமெள்ளப் போய் ஒரு மரத்தினடியிலே படுத்துக் கொண்டு இரைமீட்டன. சில எருதுகள் பாலசந்திரன்

போலவளைந்த கொம்புகளை மேலே உயர்த்திக் கோட்டு மண்கொண்டு நதிகளின் புதிய செய்கரைகளையும் இடித்தன. சில தேர்கள் பக்கமலைகள்போலப் பரந்து விளங்கின. சில தேர்கள் ஒலியினாலே களிற்றி யானைகளின் பிளிற்றொலிகளையும் அடக்கின. சில தேர்கள் அச்சுகள் முறிந்து தச்சர்களாலே திருத்தப்பட்டன. சில தேர்கள் சில்லுகளாலே பூமியைக்கிழித்து உழுத நிலமாக்கின.

பருவக் காட்சி

பொள்ளெனத் தளிர்த்துப் பூத்துக் காய்த்துப் பொலிந்து விளங்கும் மரம், கொடி முதலியவற்றாலும், பிறவற்றாலுஞ் சனங்களோடும் கண்ணபிரான் அப்போது நிகழும் பருவம் ஒன்றிலே ஆறுவகைப் பருவங்களையும் வேறு வேறு கண்டார். தளிர்த்துப் பூத்து விளங்குஞ் சம்பகம், அசோகு, முருக்கு, மா, மகிழ் முதலிய மரங்களாலும், குருக்கத்தி, தாமரை முதலிய கொடிகளாலும், பிறவற்றாலும் இளவேனிற் பருவங் கண்டார்; வாகை, பாதிரி, மல்லிகை முதலியவற்றாலே முதுவேனிற் பருவங்கண்டார்; தாழை, கடம்பு, வெட்பாலை முதலியவற்றாலும், வானவில், கார்முகில், மயில் செயும் நடனம் முதலியவற்றாலும் கார்ப்பருவங்கண்டார்; வேங்கை, செவ்வந்தி, ஏழிலைப்பாலை முதலியவற்றாலும், வெண்முகில், தண்வளி, வியனதிப் பெருக்கு முதலியவற்றாலும் கூதிர்ப்பருவங்கண்டார்; பனித்துளி, பனிக்காற்று முதலியவற்றாலே முன்பனிப்பருவம் கண்டார்; இலவங்கம், இலோத்திரம், பிரியங்கு முதலியவற்றாலே பின்பனிப் பருவம் கண்டார்.

பொழில்களிலும் புனல்களிலும் விளையாடுகை

ஆடவரும் மகளிரும் பொழில் விளையாட்டிலே விருப்புடையராய்ப் பொழில்களிற்புகுந்து, மரம், கொடி முதலியவற்றிலுள்ள பூக்களையும், போதுகளையும், அரும்புகளையும், தளிர்களையும் கொய்தும் தரித்தும், கொடுத்தும் விடுத்தும், பல்வகை விளையாட்டுக்களையுஞ் செய்தனர். பின்னர்ப்புனல்விளையாட்டிலும் விருப்புடையராய்க் குளம் முதலியவைகளிற் புகுந்து, அவற்றின் ஆழம் நோக்கி அஞ்சியும், கீழே அமிழ்ந்தும், மேலேஎழுந்தும், நீரை எற்றியும் தெளித்தும், பல்வகை விளையாட்டுக்களையுஞ் செய்தனர். அப்போது மாலைக்காலமும்வந்தது.

மாலையுங் காலையும் வருகை

சூரியனும் மேலைக்கடலை நோக்கினன். சீரியரும் மாலைக்கடனை நோக்கினர். மிருகங்களுந் துயிலிடத்தை நோக்கின. பறவைகளுங் கூடுகளை நோக்கின. திக்குஞ் சிவந்தது. செக்கரும் பரந்தது. பகலும் போயிற்று. இரவும் வந்தது. இருளுஞ் செறிந்தது. சந்திரனும் எழுந்தது. தாமரையும் குவிந்தது. குவளையும் மலர்ந்தது. விண்மீன்களும் விரிந்தன. யாவருந் தத்தமக்கேற்ற இடங்களை எய்தினர்; உண்டனர்; மகிழ்ந்தனர்; உறக்கமும் புகுந்தனர். இப்படியே இரவும் போயிற்று. காலையும் வந்தது. சூதரேத்திய துயிலெடை நிலையும் எழுந்தது. கீதவாத்திய முரச சங்க நாதமும் எழுந்தது. கோழிச்சேவல் கூவுஞ்சத்தமும்எழுந்தது. தாழித் தோய்தயிர் கடையுஞ் சத்தமும் எழுந்தது. யாவருந் துயிலெழுந் தித்யந் தெளிந்தனர். தேவரை வழிபாடு செய்து மகிழ்ந்தனர். அரசரும் நால்வகை உபாயங்களை ஆராய்ந்தனர். தாமரையும் மலர்ந்-

தது. குவளையும் குவிந்தது. வண்டுகளும் மொய்த்தன. இரவும் போயிற்று. பகலும் வந்தது. சந்திரனும் நடந்தது. சூரியனும் எழுந்தது.

வழியிற் செல்லுகை

சூரியன் எழுந்து தோன்றியபின் கண்ணபிரான் இரைவதக மலையினின்றும் எழுந்து முன்போலத் தம்மைச் சூழ்ந்து சனங்களெல்லாம் பக்கங்களிலே வரத், தேரிலேறி வழிக்கொண்டு சென்று, நேரிலேவரும் காடுகளையும் மலைகளையுங் கடந்தார்; மேடுகளையும் பள்ளங்களையும் கடந்தார்; நாடுகளையும் நகரிகளையுங் கடந்தார். அங்ஙனம் செல்லுமவர் முல்லை நிலத்திலே பசுக்களின் முன்னங் கால்களிலே கன்றுகளைக்கட்டிவிட்டு முட்டிகளை முழங்கால்களில் இடுக்கிக்கொண்டு பால் கறக்கும் இடையர்களையுங் கண்டார்; கொட்டில்களிலே இருந்துகொண்டு கள்ளுங் குடித்துக் குடித்துத் தட்டின்றித் தமது நாமசங்கீர்த்தனம் பாடும் இடையர்களையுங் கண்டார்; கறக்கும் இடையனுக்கு முன்னே பால் குடிக்க விரைந்தோடும் பசுக்கன்றுகளையுங் கண்டார்; கொட்டிலில் இருந்தே எட்டி யெட்டி அடிக்கடி தம்மைப் பார்க்கும் இடைக்குலச் சிறுமிகளையுங் கண்டார்; குறிஞ்சி நிலத்திலே அடிப்பட்ட வழிகளை விடுத்து எதிர்ப்பட்ட பக்கங்களி னின்றும் சடிதியாய் மலையிலேறுந் தமது யானைகளையுங்கண்டார்; ஆரவாரத்தோடு செல்லும் ஆனை முதலிய சேனைகளுக் கஞ்சாமற் சாரலிற் கிடக்குஞ்சிங்கங்களையுங்கண்டார்; விருக்ஷங்களின் தாடிகள்போல நெருக்கமாய் ஆங்காங்குத் தூங்குந் தேன்கூடுகளையுங் கண்டார்.

இன்னுமவர் மருதநிலத்திலே வயல்விளைவுகாக்கும் மகளிரையுங்கண்டார்; பறவைகளை ஓட்டிச்சிறிது தூரஞ்

செல்லுதற்குள்ளே மானினங்களும் வந்து தானியங்
களிலேதாவ அங்குமிங்கும் போய் மனந்தடுமாறும் மக
ளிரையுங் கண்டார்; கிட்டி வந்து கீழே மறைத்த முள்ளு
வேலிக்கு மேலே முகம் வைத்து எட்டியெட்டி யார்
என்று பார்க்குஞ் சேரிமகளிரையுங் கண்டார்; காலி
டைச் சிலம்பொலி போல ஒலிக்குந் தோலடிப் பறவை
களையுங்கண்டார். இக் காட்சிகளாலே, கடந்த வழியும்
நெடுந்தூரம் என்பதை நினையாராய் அவர் மகிழ்ந்த மன
த்தொடும் போய், எதிர்ந்த நதியாகிய யமுனையையுங்
கடந்தார். யானை முதலிய நால்வகைச் சேனைகளும் கால்
களாற் சென்று கடந்தன. மகளிர் யாவரும் மெள்ள
மெள்ள வள்ளங்களாற் கடந்தனர்.

எதிர் கொள்ளுகை

கண்ணபிரான் யமுனையாற்றையுங் கடந்து கிட்ட
வந்து விட்டார் என்பதைக் கேள்விப்பட்ட தருமபுத்
திரர் அவரை எதிர்கொண்டு அழைக்கக் கருதித் தேரி
லேறி வழிக்கொண்டு சதுரங்கசேனைகளோடும் சகோத
ரர்களோடும் எதிரே வந்தார். இரண்டு பக்கச் சேனைக
ளும் ஒன்றையொன்றெதிர்ந்து கங்கையும் யமுனையும்
போலக்கலந்து நட்பாயின. ஆயினும், இரண்டு சேனையில்
யானைகளும் முரண்டு பகை கொண்டன. கண்ணபிரா
னும் அவரை எதிர்கொள்ள வருந் தருமபுத்திரரும்
சிறிது தூரத்திலே ஒருவரை ஒருவர் கண்டு தத்தம்
தேர்களினின்றும் இறங்கினர். இருவருஞ் சற்றே நட
ந்து போய் ஒருவரை ஒருவர் அணுகினர். அணுகிய உட
னே கண்ணபிரான் தருமபுத்திரருடைய அடிகளிலே
விழுந்து வணங்கினர். தருமபுத்திரருங் கரங்களாற் புய
ங்களிலே பிடித்துக் கண்ணபிரானை எழுப்பித் தமது மார்
புறத் தழுவினர். தழுவிய பின் கண்ணபிரானும் வீமன்

முதலிய வீரர்களைத்தழுவி, இன்சொற்களுஞ் சொல்லிக் கொண்டாடியபின், தருமபுத்திரரோ டுரையாடி, அவர் சொல்லின்படியே தேரிலேறி வீற்றிருந்தார். தருமபுத்திரர் முதலிய பாண்டவருந் தேரிலேறினர்.

தேரிலேறியபின் அவர்கள் ஐவரும் ஆர்வமும் அன்புமுடையராய்க் குருவுக் கருகிலிருந்து குற்றேவல் செய்யும் பரிவின் மிக்க சீடர் போலப் பக்கங்கள் நான்கிலும் இருந்து கண்ணபிரானுக்குப் பணி செய்தார்கள். ஒருபக்கத்திலே வீமனிருந்து சாமரையை வீசினன். மற்றப் பக்கத்திலே அர்ச்சுனனிருந்து வெண்கொற்றக் குடையை விரித்துக் கவித்தான். பிற்பக்கத்திலே நகுலசகாதேவர் இருவரும் இருந்து வேண்டும் பணி புரிந்தனர். முற்பக்கத்திலே தருமபுத்திரரிருந்து தாமே சாரதியாய்த் தேரைச் செலுத்தினர். தேரும் இந்திரப்பிரத்த நோக்கிச் சென்றது. சனங்களும் சென்றன.

இந்திரப்பிரத்த மெய்துகை

இந்திரப்பிரத்த நகரியோ இந்திரலோகமே போல அளவிறந்த வளங்களாலும் அலங்காரங்களாலும் அழகமைந்து சிறந்து விளங்கிற்று. வீதிகளெல்லாம் பூதூளி பரவாமல் வாசநீர் தெளித்துக் காரகிற் புகையும் கமழவூட்டிச் சீரியனவாகச் செயப்பட்டு விளங்கின. நெடியனவான தடிகளிலே கட்டி நிமிர்த்தி உயர்த்தப்பட்டகொடியாடைகளெல்லாம் படபடென அசைந்து மேகத்தையும் வெயிலையும் மறைத்து விளங்கின. யாகத்துக்கு வருவோர் இருத்தற்பொருட் டமைத்த பாடி வீடுகளெல்லாம் பக்கங்களிலே சேனைகள் சூழ விளங்கின. இப்படி விளங்கும் இந்திரப்பிரத்த நகரியையும் ஒப்பனைகளையும் நோக்கி நோக்கிக் கண்ணபிரான் முதலியோர் நண்ணியவுடனே துந்துபி முதலிய மங்கலவாச்சியங்கள் அண்டகோளகை

யும் அதிரும்படி எங்கும் முழங்கின. பொங்கி எழுந்தோடி இமயக்குகைக்குள்ளே புகும் கங்கை என்னும் மாநதி போலச் சேனைகளெல்லாஞ் சேர்ந்து நகரிக்குள்ளேபோய் எதிரொலி காட்டின. கண்ணபிரான் முதலியோரும் அரசிருக்கை மண்டபத்தின் அருகிற் போயினர்.

அரசிருக்கை மண்டபம் புகுகை

அந்த மண்டபமோ காண்டவதகனத்திலே தன்னுயிர் காத்த பாண்டவர்க்குக் கைம்மாறாக மயன் என்னும் தேவதச்சன் இமயச்சாரலிலே விந்து என்னும் நீர்நிலையிலே தான் மறைத்துவைத்த வாருடபருவநகர இரத்தினங்களை எடுத்துக் கொண்டு வந்து தனது சிற்பநூல் வன்மையாற் செய்தது.

உம்மாலின் றருவினையே னுயிர்பிழைத்தே
　　னீர்தந்த வுயிர்க்கு வேறோர்
கைம்மாறு வேறில்லைக் குருகுலம்போ
　　லெக்குலமுங் காக்கு கிற்பீர்
தெம்மாற வுலகாளுஞ் செங்கோன்மைத்
　　தராபதிக்குச் சிற்பம் வல்லோர்
அம்மாவென் றதிசயிப்ப வரியமணி
　　மண்டபமொன் றமைக்கின் றேனே.

மேனாளிவ் வுலகாண்ட விடபருவ
　　னசுரகுல வேந்தர் வேந்தன்
தானுண்மை யுடன்பொருத தரியலரைத்
　　திறைகொணர்ந்த தாரா பந்தி
போனாளு மொளிவீசும் பன்மணிகள்
　　விந்துவெனும் பொய்கை தன்னில்
ஆனமற் கிடப்பனவுண் டவையிதற்கே
　　யுபகரண மாகு மென்றான்.—(பாரதம்)

இந்திரநீலம், பதுமராகம், சந்திரகாந்தம், மரகதம் முதலிய அரதனங்களால் அமைக்கப்பட்ட அறைகளையு

முடையது. மகத்துவமான இரத்தினங்கள் பளிர்பளி ரெனஒளிப்பிழம்பு மிகுத்தலாற்போக்கு வரவு செய்யும் வாயில்களைப் புலப்படாதன வாக்கும் தூண்களையுமு டையது; சுவர்களையுமுடையது. இந்த மண்டபத்தை எதிரே நோக்கிக் கண்ணபிரானும் பாண்டவரும் தேரி னின்றும் இறங்கி நீண்ட மலைபோன்றுநின்ற கோபுரவா யிலையுந் தாண்டி மெள்ள மெள்ள உள்ளே போயினர். கண்ணபிரானுந் தருமபுத்திரரும் "இங்கே வருக, இங்கே வருக" என்னும் வேண்டுகோளுக்கிணங்கி அங்கே விளங் கிய சிங்காசனம் ஒன்றிலே போயிருந்தனர். மற்றை யோர்களுந் தக்கவாறே உபசரிக்கப்பட்டுத் தத்தமக்கிட்ட ஆசனங்களிலே போயிருந்தனர். தம்மிடத்திலே கண்ண பிரான் வந்தார்என்ற சந்தோஷத்தினாலே தருமபுத்திரர் தம்முடைய இந்திரப்பிரத்த நகரி எங்கும் மங்கலமான திருவிழாக் கொண்டாடும்படி கட்டளையிட்டார். பாட் டுந்தாளமும் பயில, நாட்டியப்பெண்களாலே சாத்துவிகம் ஆங்கிகம் என்னும் நாட்டியங்கள் இரண்டும் நடித்துக் காட்டப்பட்டன. நாட்டியம் முடிந்தபின் சகலரையும் அறிந்த கண்ணபிரான் தனித்தனி கண்டு கொண்டாடிச் சுவாத்தியமும் வினவி இன்சொற்களுங்கூறி யாவரையும் மகிழ்வித்தார். பெரியவர் என்றுஞ் சிறியவர் என்றும் பேதம் பார்த்திலர். செல்வம் முதலியவற்றாற் செருக்க டையாதவர் சிறியவரையும் பெரியவர் போல மதித்துப் பேசிக் கொண்டாடுவர். செல்வச் செருக்கிலே மிகுந்த வர் சிறிதும் வாய்திறவார்.

இப்படியே யாவரையும் மகிழ்வித்தபின் கண்ணபி ரான் தருமபுத்திரரோடும் ஓரிடம் நண்ணி அமிர்தமய மான வார்த்தைகளினாலே அபூர்விகமான பலவித காரி

யங்களும் பேசி அவரை மகிழ்வித்தனர். அதன்பின் கண்ணபிரானை நோக்கித் தருமபுத்திரர் சொல்லுவார்.

உபசாரங் கூறுகை

"யாதவகுலப் பிரபுவே,

"உலகத்திலே உயர்ச்சியுண்டாக எண்ணிப் பிறரைப் புகழ்ந்துரைப்போர் பெரும்பாலும் புனைந்துரை கூறும் பொய்ம்மையாளராவர். அவர் நினைந்து கூறும் புனைந்துரைகளும் பொய்யுரைகளேயாம். அந்தப் பொய்யுரைகளை அற்பமேனும் வெட்கமின்றித் தமக்குப் புகழ் என்று தலையசைத்து முன்னிலையிற்கேட்டு முகமலர்ச்சி கொள்வோரும் மூடராவர். நீரோ அவர்போன்றார் ஒருவராகாது பெருங்குணங்களெல்லாம் ஒருங்குநிறைந்ததடங் கடலாய்விளங்குகின்றீர். உம்மைப்புகழ்வோர் ஒருகாலத்தும் புனைந்துரை கூறும் பொய்மையாளராகார். உம்மைப் புகழ்ந்துரைக்கும் உரைகளும் பொய்யுரைகளாகமாட்டா. நீரும் புகழ்ச்சியுரைகளைக் கேட்டு மகிழ்ச்சி கொள்ள மாட்டீர். ஆயினும் உமது மகிமையைச் சொல்லும்படி எமதுளம் விரும்புகின்றது. அதனைத்தடுத்தல் அரிது. முன்னிலையிற் கூறல்பற்றி முகம் கோணச் செய்யினும், மெய்ம்மை அமைந்திருத்தலால் நம்முரையும் கொள்ளற் பாலதேயாம்.

"யாதவகுலப்பிரபுவே,

"மகத்துவம் பொருந்திய உம்முடைய வலிமையினாலே இந்தப் பரதகண்டம் எம்முடைய இராச்சியமாக நெடுங்காலம் நிலைபெற்று வருகின்றது. உம்முடைய கருணையினாலே நாமும் தருமங்களைத் தேடித் தருமர்

என்னும் பேரும் பெற்று வாழ்கின்றோம். அதுமட்டோ? திக்குகளை விசயஞ் செய்து திரவியத்தையுந் தேடினோம். இந்த யாகத்துக்கும் கருணை செய்யக்கடவீர். தூற்று நெற்பொலிக்குக் காற்று வந்தது போல இந்த யாகத்தில் வந்துநிற்கின்றீர். குற்றங்களாகிய பதர்களெல்லாம் குலை குலைந்தோட, இந்த யாகமும் கிரமமாக முடியும். யாம் தேடிவைத்திருக்குந் திரவியங்களையும் ஏற்று, இந்த யாகத்தையும் நீரே செய்ய வேண்டும். நாமும் செய்ய வேண்டியவைகளைச்செய்வோம். இங்கேவரும் இடையூறுகளையும் நீரே நீக்க வேண்டும். மேலும் யாம் செய்ய வேண்டியவைகளைச் சொல்லவும் வேண்டும். மூன்றுலகையும் ஆண்டருளும் முதல்வராகிய நீரே ஈண்டுள்ள எம்மையும் ஆண்டருளும். எம்முடைய சகோதரரும் யாமும் உம்முடைய சொல்லின்படியே வழுவாதொழுகுவோம்'' என்று தருமபுத்திரர் சொல்லினர். அப்பொழுது கண்ணபிரான் அச்சபையிலிருக்கும் அரசர் யாவரும் வேட்கையோடும் கேட்கும்படி உச்சமான தொனியோடுஞ் சொல்லுவார்.

உத்தரங் கூறுகை

''தருமபுத்திரரே,

''நீர் திக்குவிசயஞ்செய்து திரவியந்தேடினது தக்கதுவாய்த் தலைமையமைந்த உமது நீதியின் பெருமையினாலன்றி எமது வலிமையின் பெருமையாலன்று. உணவுகளை முறைகடவாமல் உண்பவனுடைய பிணியணுகாச் சுவாத்தியம் மருத்துவனால் வந்ததென்றுரைத்தல் பொருத்தமாகுமா? இராயசூய யாகஞ் செய்தற்கு உரியவர் யாவர்? அதனைச் செய்தற்கு யான் அதிகாரியல்லேன்.

இப்பூமி முழுதுக்கும் இராசாவாய் இருக்கும் நீரே அதனைச் செய்தல் வேண்டும். இட்டமான வேறு காரியங்களிலே என்னை நியமித்துவையும். அவைகளை யெல்லாம் தவறுவாராமல் உமது சொல்லின்படியே செய்து முடிப்பேன். இந்த யாகத்தையுங் காவல் செய்வேன். இந்த யாகத்திலே உமதேவலைச் செய்யாமல் அவமதி செய்யும் அரசர் தலைகளை இந்தச் சக்கரம் விரைவிற் சென்று துணித்து விழுத்தும்'' என்றார். இவ்வார்த்தைகளைக்கேட்ட தருமபுத்திரர் கண்ணபிரானை நோக்கி, ''யாதவகுலப் பிரபுவே, இந்த யாகத்துக்குப் பாதுகாவலாக நீரிருக்கும் போது எமது பெருமைக்கு மாறாக யாதோர் இடையூறும் வரமாட்டாது'' என்று மகிழ்ச்சி கொண்டு யாகத்திலே·பிரவேசித்து யசமானராயிருந்தார்.

யாகஞ் செய்கை

ஓமம் முதலிய யாகக் கிரியைகளைத் தாமே செய்பவராகப் பாவனை பண்ணித் தலைமை பெறும்படி தருமபுத்திரரைநியமித்து விட்டபின் யாகபுரோகிதர்கள் அக்கிரியைகளைத் தாமே செய்தார்கள். தேவர்களை அழைக்கும் மந்திரங்களை நாவிலே அபத்தம் பற்றாமல் உச்சமாய்ச் சொல்லி, நெய் முதலிய ஆவுதிகளை யாகாக்கினியிற் சொரிந்தார்கள். சாமவேத ஞானிகள் சந்த சுரங்களோடுஞ் சாமவேதங்களைத்தவறாது பாடினர். ஆவுதிகளையெல்லாம் அச்கினியும் நாவினால் உண்டு வேகமாய் எழுந்து சுவாலித்தது. அங்கே எழுந்தபுகை திசைகளைக் கருமையாக்கி முகில்களையுங் கடந்து தேவுலகம் போயிற்று. இந்த யாகக்கிரியைகளெல்லாம் குற்றமுங் குறைவும் பற்

ருது முற்றுங் கிரமமாக முடிக்கப்பட்டன. யாக புரோகிதர்களுடைய யூகம் மிகுத்த புத்தியும், தருமபுத்திரர் தேடி வைத்த சாமக்கிரிகளும் அவைகிரமமாக முடிக்கப் படுதற்குக் காரணமாயின.

யாகம் முடிந்தபின் யாகபதியாகிய தருமபுத்திரர் யாக புரோகிதர்களாகிய வேதியர்களையடைந்து, தக்ஷிணைகளாகத் திரவியங்களைக் கொடுத்து, மனம் மகிழ்வித்துப், பாவம் நீங்கிப் பரிசுத்தராயினர். வாங்கிய வேதியர்களும் பாவமின்மையாற் பரிசுத்தராயினர். சந்திர சூரியருள்ள வரைக்கும் "இந்த நிலம் முற்றூட்டு" என்று தமது கையாலே சாதனஞ் செய்து வேதியர்க்குப் பூதானமுஞ் செய்தார். சதாசாரப் பயிற்சியும், சாத்திர வுணர்ச்சியும், கோத்திர வுயர்ச்சியும் ஒருங்குவாய்த்த வேதியர்களை வேறுவேறாக விசாரித்து விசேடமாகக்குறித்துக்கொண்டார். விருந்தாய்வந்த வேதியர்களையும் விருந்தோம்பும் முறையாய் உபசரித்து வேண்டும் பொருளுங் கொடுத்து விடுத்தார். அப்பொழுது உபகாரமாய் அரசர்கள்கொடுத்த உத்தமரத்தினம் முதலிய உயர்ந்த பொருள்களையும், வாங்குஞ் செயலிலே தமக்கு வாஞ்சையிலதாயினும், கொடுக்குஞ் செயலிலே கொண்ட வாஞ்சையினாலே, வாங்கி வாங்கி வேதியர்க்கே தியாகமாக விருப்பொடுங் கொடுத்தார். அரசர்கள் யாவரையும் வரிசை பெறநோக்கி அவரவர்க்குத் தக்கவாறே உபசரித்து மகிழ்வித்தார். வெற்றியினாலே தரம் பெற்றுக்கொள்ளவிட்டுத் தோல்வியடைந்த அரசர் தேசங்களையும் அவர்க்கே மீளவுங்கொடுத்து மன மகிழ்வித்தார். இப்படியே பற்பலவாய பெருங்காரியங்களை ஒருங்கு தாங்கி அங்குமிங்கும் போய் அலைந்தாராயி

னும் "எங்களுக்கும் பொருள்கிடைக்கும்" என்றெண்ணி அங்கே வந்த யாசகர்களாகிய ஏழைகளை மறந்திலராய் அவர்களையும் மகிழ்விக்கக் கருதினர்.

யாசகர்க் கீகை

அப்பொழுது தருமபுத்திரர் அங்கே வந்திருக்கும் ஏழைகளாகிய யாசகர்களை நோக்கினர். தாதாவாகிய தருமபுத்திரை யாசகர்களும் நோக்கினர். வாரத்தோடும் வீரத்தோடும் திரவியங்களை வாரி வாரித் தருமபுத்திரர் வீசினர் வாங்கி வாங்கி யாசகர்களும் வறுமை நீங்கி மனங்களித்தார். யாசகர்களுக்குந் தருமபுத்திரருக்கும் இடையிலே "இவர்க்குக் கொடுக்கவேண்டும், இவர்க்குக் கொடுக்கவேண்டும்" என்ற சொல்லன்றி "எனக்குக் கொடுக்கவேண்டும், எனக்குக் கொடுக்க வேண்டும்" என்ற சொல் எங்கேனும் நிகழவில்லை. கொடுக்கும் போது தருமபுத்திரரிடத்திலே ஆதரவும் அன்பும் இரக்கமும் இன்சொல்லும் அகமலர்ச்சியும் முகமலர்ச்சியும் சாவதானமுஞ் சம்பூரணமாகக் காணப்பட்டன. சீறி வைதலும் வேறுபட்டு நோக்கலும் காலம் போக்கலும் குறைவுபடக் கொடுத்தலும் முகங்கோணலும் மனங்கோணலும் தற்புகழ்ச்சியுஞ் சற்றேனும் காணப்படவில்லை. சற்குணமுடையவர்களுந் துர்க்குணமுடையவர்களுஞ் சமமாகவே திரவியம் பெற்றார்கள். திரவியம்பெற விரும்பி வந்தவர்களுள்ளே திரவியம் பெறுமற் போனவரில்லை. போசனம்பெற விரும்பி வந்தவர்களுள்ளே போசனம் பெறுமற் போனவருமில்லை. சுவாத்தியம் பெற விரும்பி வந்தவர்களுள்ளே சுவாத்தியம் பெறுமற்

போனவருமில்லை. ஆண்டு வந்தவர்களுள்ளே வேண்டிட்டால் மகிழ்ந்தவர் அனேகர்.

அக்கிர பூசை

தானதருமங்கள் முடிந்தபின் சபையாரையும் உபசரிக்கக்கருதிய தருமபுத்திரர் முற்பூசையாகிய அக்கிர பூசைக்குத் தக்கவர் யாவர் என்று சபையிலிருக்குந் தக்கோரைக்கேட்டனர். அக்கேள்விக்கு வித்தாரமாக வீட்டுமர் விடைகூறுவார்: "தருமபுத்திரரே, பிறர் சொல்லாமலே எல்லாவற்றையும் நீரே அறிவீர். இங்கிருப்போருடைய ஏற்றிழிவுகளையும் நன்கறிவீர். ஆயினுந் தக்கோரையுங் கேட்கின்றீர். அதுவும் முறையேயாம். நாமுஞ் சொல்லுகின்றோம்; கேளும். இல்வாழ்வார், பிதாமுதலிய பெரியோர், உறவினர், யாக புரோகிதர், மருமக்கள், புவிக்கரசர் என்னும் அறுவகையாருள்ளே ஒருவரே அக்கிரபூசைக்குத் தக்கவராவர் என்று முதுணர்ந்த முதியோர் சொல்லுவர். இந்தச் சபையிலே இல்வாழ்வாரும் பிறருமாக அந்தணருள்ளும் அரசருள்ளும் பலர் வந்திருக்கின்றனர். இவருள்ளே ஒருவரைத் தெரியலாம். இவரை விட்டுக் குணங்களிற் சிறந்தாரையுங் கொள்ளலாம் என்றும் அம்முதியோர் சொல்லுவர். இந்தச் சபையில் இருக்கும் அந்தணருள்ளும் அரசருள்ளும் பெருந்தலைவராகிய கண்ணபிரானை விசிட்ட குணங்களெல்லாம் நிறைந்து விளங்குகின்றார். அக்கிரபூசையையும் அவர் தாமே கைக்கொள்வார் என்று கருதுகின்றோம்.

கண்ணபரத்துவம்

"மாநுட வடிவத்தோடும் இங்கேவந்து நிற்றல் பற்றி அவரை மாநுடர் என்று முழுதும் கருதல் வேண்

டாம். அவரோ அங்கிங்கெனுதபடி எங்கும் நிறைந்த பரமாத்துமாவின் பங்கு எனப்படும் கூறமைந்த அவதாரப் பேறுடையவர். பூமியின் பாரம் தீர்க்கும்படி மாநுட சரீரங்கொண்டார். அவருக்கு அவிச்சை, அகங்காரம் முதலிய ஐவகைக்கிலேசங்களும் இல்லை. நன்மை தீமைகளும் இல்லை. இன்பதுன்பங்களும் இல்லை. அவரோ எங்கும்நிறைந்தவர்; எல்லாம் அறிபவர்; தம்வயமுடையவர். பிறப்பில்லாதவராயினும் பிறப்புடையவர் என்றும், சத்திய முடையராயினும் மாயமுடையவர் என்றும், விருத்தராயினும் பாலர் என்றும், பழையவராயினும் புதியவர் என்றுஞ் சொல்லப்படும் பண்புமுடையவர். மனம் மொழி மெய்களுக்கு அணுகாத மஹாநுயினும் சினம் முதலியன நீங்கிய ஞானிகளுடைய தியான சமாதிகளிலே நணுகுந்தன்மையு முடையவர்.

"மூன்று குணங்களாலும் மூன்று வடிவங்கொண்டு மூன்று தொழில்களையுந் தாமே செய்கின்றார். இராசத குணந்தழுவிப் பிரமாவாய் நின்று படைக்கின்றார். சத்துவ குணந்தழுவி விட்டுணுவாய் நின்று காக்கின்றார். தமோகுணந்தழுவி உருத்திரராய் நின்று அழிக்கின்றார். படை, கா, அழி என்னும் வினைப்பகுதிகள் விகுதி முதலியவற்ரோடு விரவிப் படைக்கின்றார், காக்கின்றார், அழிக்கின்றார் என்பன போலச் செய்வினையாய் வழங்கப் படுதலன்றிப் படு என்னும் விகுதியும் நடுவிற் சேர்ந்து படைக்கப்படுகின்றார், காக்கப்படுகின்றார், அழிக்கப்படுகின்றார் என இவர் செயலிலே செயப்பாட்டு வினையாய் வழங்கப்படுதலில்லை. துதி என்னும் வினைப்பகுதியோ விகுதி முதலியவற்ரோடு விரவி இவைபோலத் துதிக்கின்றார் எனச் செய்வினையாய் வழங்கப்படுதலில்லை

அது படு விகுதியை நடுவிற் பொருந்தித் துதிக்கப் படுகின்றார் எனச் செயப்பாட்டு வினையாயே இவர் செயலில் வழங்கப்படும்.

“அவர் ஆதியிலே நீரைச்சிருட்டித்து அந்த நீரிலே தம்மாலுண்டாய பொன்மயமான கருப்பத்திலிருந்தும் பிரமாவைச் சிருட்டித்தார். பிரமா பூமியைச் சிருட்டித்தார். ஆதலாற் பூமிக்கும் அவரே காரணர். திருப்பாற் கடலிலே யோக நித்திரை செய்கையில், அங்கே வந்து நித்திரைக்குப் பங்கஞ்செய்த மதுகைடபர் என்னும் அசுரர்களை மூட்டைப்பூச்சியை நசிப்பது போல நசித்துத் தொலைத்தார். வராகாவதாரத்திலே கடற்குள்ளே முழுகிக் கீழேபோன பூமியை மேலே எடுத்து நிறுத்தினார். நாரசிங்காவதாரத்திலே ஆயுதங்களாற் கொல்லப்படா வரமுடைய இரணியன் என்னும் அசுரனை நகத்தினாலே மார்பைக்கிழித்து வதைத்தார். வாமனாவதாரத்திலே மாவலி என்னும் அசுரனிடமிருந்து பூமியைக் கவர்ந்து தேவேந்திரனுக்குக் கொடுத்து உபேந்திரன் என்னும் பெயரையும் விளக்கினார். தத்தாத்திரேயாவதாரத்திலே அத்தியயனஞ் செய்யாது மறந்துவிட்ட வேதங்களை மீண்டும் அத்தியயனஞ் செய்யும்படி விதித்தார். பரசுராமாவதாரத்திலே கார்த்தவீரியன் என்னும் பார்த்திவனுடைய ஆயிரம் புயங்களையும் அறுத்து வீழ்த்தினார். இராமாவதாரத்திலே இலங்காபுரிக்கு அரசனாய் விளங்கிய இராவணனை அகங்காரமுந் தலைபத்தும் அற்றுவிழும்படி பொருது வீழ்த்தினார். இந்தக் கிருஷ்ணாவதாரத்திலே ஐந்தருக்களிலே ஒன்றாய்த்தேவுலகிலேநின்ற பாரிசாதத் தருவைப்பூவுலகிற் கொடு வந்து அந்தப்புரத்திலே நாட்டினார். சிசுபாலனுடைய நெற்றிக் கண்ணினையும் தெற்றென மறையும்படிசெய்தார். கோபாலராய் நின்று

கடத்தற்கரிய பெருமழையினின்றும் பசுநிரைகளைப் பாதுகாத்தார். பகையாளரைக் கொல்லும்படி வசுதேவனுக்கு மகவாகி அவதாரஞ் செய்தார்.

"இவ்வாறாக அவதாரங்களை எடாமல் மறைந்து நிற்குஞ் சுவாப நிலையிலும் யாகங்களிலே பூசைசெய்யப் படுகின்றார். இவ்விதமான பெருமையுடைய அந்தப் பரமாத்துமா மாநுடவடிவோடும் இந்த யாகத்திலே உம்முடைய புண்ணிய விசேடத்தாலே முன்னிலையிலே வந்து முதல்வராய் நிற்கின்றார். அக்கிர பூசையையும் அவர்க்கே செய்து இப்புவி நிலைக்கும் வரைக்கும் இருக்கும் மெய்ப்புகழ் பெற்று விளங்கக்கடவீர்" என்று வித்தாரமாகச் சொல்லி வீட்டுமர் முடித்தார். வீட்டுமர் வார்த்தையைக் கேட்ட தருமபுத்திரர் அக்கிர பூசையை அவர்க்கே செய்தார்.

சிசுபாலன் நிந்திக்கை

அக்கிரபூசை கண்ணபிரான் பால் அடைந்த செய்தியைத் துர்க்குணனாகிய சிசுபாலன் கண்டு மனநிலை திரிந்து பொறாமை கொண்டான். சகிக்க இயலாமல் அவன் மனம் தகதக என்று கொதித்துப் புழுங்கிற்று; கோப வெந்தழல் கொழுந்து விட்டெரிந்தது; மூவுலகும் அஞ்ச முடியசைந்தது; முன்னிறம் நீங்கி முகங் கறுத்தது; வெண்ணிறம் நீங்கி விழி சிவத்தது; படபடெனச்சரீரம் பதறி நடுங்கிற்று; சளசளெனவேர்வை தாரையாய் வடிந்தது. அவன் துடுக்கெனக் கரத்தை எடுத்து அவைக்களம் அஞ்சத் தொடைக்கண் அடித்தான். தொடைக்கண் அடித்தபின் சடக்கெனக்கிளர்ந்துகடைவரும் முகிலெனவெடிபட முழங்கினான். வெடிபட முழங்கி வெட்டெனவாணிட்டுரவார்த்தைகளை வெடுவெடெனச் சொல்லுவான்.

பூபால ரவையத்து முற்பூசை பெறுவார் புறங்கானில்வாழ்
கோபால ரோவென்றுருத்தங் கதிர்த்துக்கொதித்தோதினன்
காபாலி முனியாத வெங்காம னிகரான கவினெய்தியேழ்
தீவால டங்காத புகழ்வீர கயமன்ன சிசுபாலனே.
சூரன்கு லத்தோர் குபேரன்கு லத்தோர் சுடர்ப்பாவகப்
பேரன்கு லத்தோர் முதலோரிருந்தார்கள் பெயர்பெற்றபேர்
வீரங்கொலோவாகு சாரங்கொலோசெல்வ மிச்சங்கொலோ?
பூரம்பு ராசிப் புவிக்கென்று முதுவோர்கள் பொதுவோர்
கொலோ? (பாரதம்)

"குந்தி புத்திரரே,

"பட்டவர்த்தனர், மகுடவர்த்தனர் முதலிய பற்பல அரசர்களும் மிக்கு நிறைந்த இச்சபையிலே அரசர் வரிசையில் உறாதவரும், பெரியவர் மதிப்புப் பெறாதவருமாகிய கண்ணபிரானை அக்கிரபூஜைக்குத் தக்கவர் என்று விபரீதமாகவிளங்கி அக்கிரபூசையையும் அவர்க்கே செய்தீர்! தேவர்க்குக் கொடுக்கும் அவிப்பாகத்தைச் சேரியிற் கிடக்கும் நாய்க்குக் கொடுக்கலாமா? அக்கண்ணபிரான் மீது மிக்க வாரப்பாடு வைத்திருக்கும் உமக்கு அக்கண்ணபிரானுந் தக்கவராகவே தோன்றுவர். தக்கவரல்லர் என்பது சற்றுந் தோன்றாது. வாரம்பட்டுழித் தீயவும் நல்லவாம் என்பர்.

வாரம் பட்டுழித் தீயவு நல்லவாந்
தீரக் காய்ந்துழி நல்லவுந் தீயவாம்
ஓரும் வையத் தியற்கையன் றோவென
வீர வேனெடுங் கண்ணி விளம்பினள்.

(சீவகசிந்தாமணி.)

"சத்தியந் தவறமாட்டோம் என்று நித்தியமும் பறை யடிக்கின்றீர். தக்கவரல்லராகிய கண்ணபிரானைத் தக்கவர் என்று கொண்டு சம்மானஞ் செய்தது சத்தியத் தன்மைக்குத் தவறாகாதோ? நடுநிலையாகிய தருமநீதி

எங்கே நடந்தது? தருமநீதி யில்லாத உம்மைத் தரும ராசன் என்று உலகஞ்சொல்லும் வார்த்தை தீயவார மாகிய செவ்வாயை மங்கலவாரம் என்பது போன்ற கபடவார்த்தையேயாம். அக்கிர பூசையாலே அவமான மடைந்த அரசர் யாவரும் யாது செய்யவேண்டும்?" என்று தருமபுத்திரரைக் கடிந்து கூறியபின், வீட்டும ரைக் கடிந்து விளம்புவான்:

" சந்தநு குமாரரே,

"இச்சபையிலே அக்கிர பூசைக்குத் தக்கவர் யாவர் என்பதைத் தருமபுத்திரர் அறியாராயினும் நீரும் அறி யாதது பேரதிசயம். இல்வாழ்வார் முதலாக ஆறு பேர் களை அக்கிர பூசைக்குத் தக்கவர் என்று கூறினீரல்லவா? அந்த ஆறுபேருள்ளும் இந்தக் கண்ணபிரான் யாவரா வர்? ஒருவருமாகாரே! பின்னர் நீர் இவரைச் சொன்னதற் குக்காரணம் என்ன? இவரை நீர் புகழும் வார்த்தை எவ் வியல்புடையது? மங்கல பாடகருடைய துதிகவிபோன்ற கபடவார்த்தையோ? உமது நரையும் வீண்! அறிவும் வீண்! அவதானமும் வீண்! மூப்பும் வீண்! 'நத்துப்புரை முடியீர்! நல்லுணர்வு சற்றுமிலீர்! எத்துக்கு மூத்தீர்!' எவ்வளவோ உயர்ந்த அரசர் பலர் இங்கே இருப்பவும் அவர்மேலே ஒரு சிறிதும் போகாமல் எவ்வளவோ தாழ் ந்த கண்ணபிரான் மேலே இனிது சென்ற உமது விருப் பம் உயர்ந்தமேட்டு நிலங்கள் பல இருப்பவும் அவைகளை யெல்லாம் பாட்டிலே விட்டுத் தாழ்ந்த பள்ளமான நிலத் திற் செல்லும் வெள்ளமாகிய கங்கைக்குப் பிள்ளை நீர் என்பதைச் செங்கை நெல்லிப் பழம்போலத் தெரிவிக் கின்றது. தந்தை வழியை விட்டுத் தாய் செல்லும் வழியைத் தொடருதல் நன்றுதீ தறியாத மிருகங்களின்

குணமாகும்" என்று சொல்லியபின் கண்ணபிரானையும் முன்னிலையாக்கிச் சொல்லுவான் :

" கண்ணபிரானே,

"அக்கிரபூசையை அரச வரிசையிற் சேர்ந்த தக்கவர் ஒருவரேபெறவேண்டும். நீர் அதற்கேற்ற நிலைமையுடையீரல்லீர். நீர்யார் என்பதை நீரேஆராய்ந்துபாரும். பலராமருடைய துணையால் வந்த வலிமை யன்றி உமக்கென வேறாயிருக்கும் வலிமை யாது? வலிமையுளேன் என்று தலைமை பேசுகின்றீர். காலயவன் சராசந்தன் முதலிய காவலர்களுக்குச் சாலவுந் தோற்றுத் தலைமையிழந்தீர். அப்பொழுது உமதுவலிமை ஆரிடம் போயிற்று? சத்தியன் மதுசூதனன், சக்கரதரன், விக்கிரமன், நிர்க்குணன், ஸ்ரீபதி, நரசவிசயன்முதலிய நாமங்களை உலகத்தார் உமக்கு வழங்குவர். சத்தியன் என்பது நக்கினசித்துவின் புத்திரியாகிய சத்தியபாமையைப் பத்தினியாய் வைத்திருத்தல் பற்றி வந்த நாமம். மதுசூதனன் என்பது தேனீக்களை நீக்கித் தேனழித்தலால் வந்த நாமம்; மது என்பவனைக் கொன்ற காரணம் பற்றி வந்த நாமமன்று. சக்கரதரன் என்பது பகைவர்க்குப் பயந்த சேனையைத்தரித்தல் பற்றி வந்த பெயர்; (சக்கரம்-சேனை.) சக்கராயுதமுடையவன் என்பது தகுதியன்று. விக்கிரமன் என்பது விண்ணிலே அடிவைத்தலால் வந்த நாமம் ; வீரமுடைமையால் வந்த நாமமன்று. நிர்க்குணன் என்பது மானுடசரீரத்துக் குரிய வீரம், வலி முதலியகுணங்கள் இன்மைபற்றி வந்த நாமம்; முக்குணங்களையுங் கடத்தலால் வந்த நாமமன்று. குணங்களைக்கடந்தீராயின், முக்குணங்களையும் விடும்படி முயலுவதென்னையோ ? குணங்கடந்த ஒருவர்க்கு அக்கிரபூசை யாது பயன் செய்யும் ? மொட்டந்தலைக்குச் சீப்பு யாது

செய்யும்? ஸ்ரீபதி என்பது ஸ்ரீ என்னும் பெயருடைய இலக்குமிக்குப் பதியாயிருத்தல் பற்றி வந்த நாமம்; இராச்சிய லக்குமியுடைமைபற்றி வந்த நாமமன்று. நரக விசயன் என்பது இவன் பாவங்கள் இன்மையாலே நரகத்தையும் வென்றவன் என்றே உலகம் அறியவேண்டும் என்று வைத்த ஒரு நாமம்; நரகாசுரனை வென்ற காரணம்பற்றிவந்த நாம மன்று'' என்று கோமாளமும் கொடுமையுந் தோன்றக் கண்ணபிரானைக்கடிந்து கூறிய பின், சபையிலிருந்த அரசரையும் முன்னிலையாக்கிச் சொல்லுவான்:

'' அரசர்களே,

''இந்தச் சபையிலே சிங்கவேறுபோல நீங்களெல்லீரும் பார்த்துக் கொண்டிருக்கவும் உங்களை ஒரு சிறிதும் பாராமல் காட்டு நாயை மதித்து அவிப்பாகங்கொடுப்பவர்போல அந்தக் கண்ணபிரானை இந்தத் தருமபுத்திரர் நன்கு மதித்து அக்கிரபூசை செய்தாரே! இச்செயல் உங்களுக்கெல்லாம் பேரவமானம் என்பதை நீவிரறியாததென்? அந்தக் கண்ணபிரான் எருத்து மாட்டு வடிவமாய் உருத்துவந்த அரிட்டன் என்னும் அசுரனைப் பிடித்தடித்து வதைத்து முடித்த கொலையாளர்; தெர்ட்டுப் பூசை புரிதற்கேற்ற சுத்தியாளரல்லர். மாடடிக்குஞ் சண்டாளர்தேகம் அழுக்குமலிந்து அருவருப்பாய் இருக்கும். சீ! சீ! அருவருப்பு! கண்ணபிரான் குழந்தையாய் இருந்தபோது பால்குடிக்க அழுவதைப் பார்த்து முலைசுரந்து பால் கொடுத்த பூதனை என்னும் மாதையும் வேதனை செய்து கொன்றார். அவள் ஒரு பெண்ணென்று இரங்கா தொழியினும் முலைசுரந்து பால் கொடுத்த முலைத்தாய் என்று மனமிரங்க வேண்டாமா? கொடிது! கொடிது! கண்ணபிரான் தம்மை ஏவலராகக் கைக்

கொண்டு பசுக்காவலிலே வைத்துப் பாதுகாத்து வந்த மாமனாகிய கஞ்சனையும்வதைத்தார். கஞ்சன் தலைவனும் கண்ணபிரான் அடிமையும் அல்லவா? நமக்குத் தலைவனாயிருந்த கஞ்சனை ஏவலராய் நின்ற இவர் எப்படிக் கொல்லலாம்? பாவம்! பாவம்! கண்ணபிரான் வலிமையற்ற சகடாசுரனை உதைத்து வதைத்ததும், கோவர்த்தனம் என்னும் சிறு மலையைக் குடை என்று சற்றே உயர்த்தினதும், வைரமில்லாத மருதமரத்தை இருபிளவாக முறித்ததும் தைரியமான வீரர்களுக்கு அதிசயமான செயல்களாகா!"

அண்டர்க் கெல்லா மரசான வாகண் டலனுக் கண்டரினி
துண்டற் கமைத்த பாலடிசிலுண்டா னொருநாளொருதானே
கொண்டற்கன்மாரியைமுன்னங்கோவர்த்தனமேகுடையாகச்
சண்டப்பிரசண்டவேகமுடன் றடுத்தானேறு படுத்தானே.
கஞ்சனெனு மாமனொடு காளையமர் விளைத்தான்
வஞ்சனையி னுலமரு மெத்தனை மலைந்தான்
தஞ்சமென வேமருவு தமரிலொரு தானே
விஞ்சிவிர காலுரிய மேதினி புரந்தான்.—(பாரதம்)

இந்தவாறே நிட்டூரமான நிந்தைகளைச் சொல்லிவிட்டு நரகாசுரன் புதல்வன் வேணுதாரியோடு கூடி நின்று கைத்தாளந் தட்டுதல்போலக் கைகொட்டி அட்டகாசஞ்செய்தான். அதனைநோக்கிய யதுகுல வீரர்களுஞ் சிசுபாலன் மேற்சினந்திருகி எழுந்தார். அவரைக் கண்ணபிரான் தடுத்து, "நூறுகுற்றம் பொறுப்பேன்" என்றதை நோக்கி "நிந்தைகளில் எத்தனை நிறைவேறிற்று" என்று சிசுபாலன் சொல்லும் நிந்தைகளைச் சிந்தையிற் கணித்து வந்தார். நிந்தையாலே சிந்தை திரிந்து வேறுபட்டாரல்லர். வீட்டுமரோ "சாது நிந்தை தாங்கலாற்றாது" என்று சிந்தை வேறுபட்டுக் கரைகடந்துவரும் கடல்

போல முழங்கிக்; கம்பீரமாயுந் தைரியமாயும் பேசுவார். "இச்சபையிலே யான் செய்வித்த அக்கிரபூசையிலே உக்கிரமும் பொறுமையுமுடையவன் இக்கணம் எழுந்து வில்லு வளைக்கக் கடவன். எல்லா அரசர்கள் சிரசிலும் இந்தப் பாதம் வைக்கப்பட்டது" என்றார்.

இப்படி வீட்டுமர் கூறிய வார்த்தையைக் கேட்ட சிசுபாலன் பக்கத்தாராகிய அரசர் யாவரும் அளவுக்கு மேலே கோபங்கொண்டார்கள். துருமன் என்பவன் கோபத்தினாலே தேகம் எங்குஞ் சிவந்து வேறொரு நச்சுமரம்போல விளங்கினான். வேணுதாரி என்பவன் காற்றினாலே தீப்பற்றி எரியும் மரம்போலப் பெரிதும் விளங்கினான். உருக்குமினன் என்பவன் தனது தங்கை உருக்குமிணியைக் கண்ணபிரான் கவர்ந்தபோதெழுந்த கோபத்தோடே இப்பொழுது எழுந்த கோபமுஞ்சேர்ந்து மிக்ககோபமுடையவனாய்விளங்கினான். வசுஎன்னும் அரசன் கோபத்தினாலே மேலேகிளம்பிச் சீலை தடக்கிக் கீழே விழுந்தான். இப்படியே கோபங்கொண்டவராய்ச் சிசுபாலன் பக்கத்தரசர் யாவரும் வேகத்தோடும் போருக்கெழுந்தார்கள். வீட்டுமரையும் மதித்திலர்; தருமபுத்திரரையும் மதித்திலர். கண்ணபிரானை மெல்லியதான ஒரு புல்லுப்போல எண்ணினர். அப்பொழுது சிசுபாலன் எழுந்து படம் விரித்தாடும் பாம்புபோலச் சீறிச், சடலம் நடுநடுங்கிக், கண்களினின்றும் பொறிகள் பறக்க நின்று, விடம் போன்றசொற்களை விளம்புவான்:

"அரசர்களே,

"சோர புத்திரர்களாகிய பாண்டவரையும், வயது சென்ற கிழவனாகிய வீட்டும சந்நாசியையும், கஞ்சனுடைய ஏவலாளனாகிய கண்ணபிரானையும் நீவிர் இன்னுங்

கொல்லாதிருத்தல் என்னையோ? இந்தக் கண்ணபிரான் போர்முகத்திலே வந்து என்முகத்துக்கெதிரே ஒருகாலமும் நிற்கமாட்டார். இவரைக் கொல்லுதல் அரியகாரியமன்று. இவரை அக்கிரபூசைக்குத் தக்கவர் என்று தெரிந்தெடுத்த வீட்டுமரும் தருமபுத்திரரும் யுத்தமாகிய உரை கல்லிலே இவரையும் என்னையும் வைத்து உரைக்கையாகிய பரீக்ஷை செய்து பார்க்கக்கடவர். பார்க்கும் போது தக்கவர் யாவர் என்பதும், தகவிலர் யாவர் என்பதும் யாவர்க்கும் புலப்படும். என்னுடைய பாணங்கள் குடித்துக் கழித்துவிட்ட இவருடைய இரத்தமாகிய எச்சிலைப் பறவைகளும் பூமியும் விரைவிலே பருகுக" எனச் சொல்லித் தருமபுத்திரர் தடுப்பவுங் கேளானாய்ச் சபையை விட்டு வெளியிற் போனான். அவன் பக்கத் தரசரும் போயினர்.

பொறுமையுங் கருணையும்பூண்டவர்களாகிய பாண்டவர்கள், கொடிய நிந்தைகள்கூறினனாயினும் சிறிய சிந்தையனான சிசுபாலனைக் கடியவும் நினைந்திலர்; காதவும் நினைந்திலர். சிறிய தாய் பெற்ற புதல்வன் என்றும், விருந்தினனாய்த்தம்மை அடைந்தவன் என்றும் நினைந்தனர். வெளியிற் போன சிசுபாலன் வேகமான குதிரைகள் பூண்ட தேரொன்றில் ஏறி, வேறொரு தெருவாற் போய்ப் பாளயஞ்சேர்ந்து, சேனைகளை ஆயத்தஞ்செய்தான். போர்ப்பறையும் முழங்கிற்று. போர்வீரருங் கவசந்தரித்துப் போருக்குப்புறப்பட்டார். யானை முதலியனவும்புறப்பட்டன. அபசகுனங்களும் நிகழ்ந்தன. போருக்குப் போகும் புருடன் ஒருவனை மறிக்க வந்த மங்கை ஒருத்தியின் செங்கையிலிருந்து திடீரெனத்தவறி வெண்கலப் பாத்திரம் ஒன்று கீழே வீழ்ந்தது. பெண்கள் சிலருடைய கண்களிலிருந்து தாரையாக நீர் பெருகிற்று

மாதாவினுற் கடியப்பட்ட மைந்தன் ஒருவன், எழுந்து போகுந் தாதையைநோக்கித், 'தாதையே, எங்கே போகின்றீர்' என்று வினவினன்.

எழுச்சிக்கட் பிற்கூவார் தம்மார் வழுக்கியும்
எங்குற்றுச் சேறிரோ வென்னரே முன்புக்
கெதிர்முகமா நின்று முறையா ரிருசார்வுங்
கொள்வர் குரவர் வலம்.—(ஆசாரக்கோவை)

இப்படியே பற்பல அபசகுனங்கள் அப்பொழுது நிகழ்ந்தன. போருக்கு ஆயத்தம் புரிந்த சிசுபாலனும் தூதுக்கு வல்லவனொருவனை அழைத்துக் காரியங்களைச் சொல்லிக் கண்ணபிரானிடம் அனுப்பினன். அவனும் அச்சபையில் வந்து கண்ணபிரானை முன்னிலையாக்கிப் புகழ்தலும் பழித்தலுமாகப்பொருளிரண்டமைந்த வாக்கியங்கள் கொண்டு வந்தகாரியஞ்சொன்னன். சொன்னதைக் கண்ணபிரானுங் கேட்டுக்கொண்டு பாங்கரிலே நின்ற சாத்தகியைப் பார்த்தார். பார்த்த குறிப்புணர்ந்த சாத்தகியுந் தூதுவனை நோக்கிச் சொல்லுவான்.

சாத்தகி வார்த்தை

"தூதுவனே,

"நீ கூறிய வாக்கியங்கள் சிலேடையாய் நின்று புறத்திலே புகழ்தலும் அகத்திலே பழித்தலுமாக இரு பொருள்கள் தருகின்றன. புகழ்தலை எடுத்தலும் பழித்தலை விடுத்தலும் பெரியோர் நெறியாகும். அரசர்க் கரசராகிய தருமபுத்திரர் கண்ணபிரானுக்குச் செய்த அக்கிரபூசையிலே நின் சிசுபாலன் கொள்ளும் பொறாமையாலே நேரும் பயன் யாது? பரிமளமான பூவைச் சிரசிற் சூடுஞ் செயலிலே பொறாமை கொள்ளும் புருடரு

முளரோ? பொறுமை கொள்ளும் புருடர் பெரியவரா? சிறியவரா? பெரியோர் பிறரடையும் பெருமையிலே சிறிதும் பொறுமையின்றி மனம் மகிழ்ந்திருப்பர். அகத் தொருகால் வெறுப்பிருந்தாலும் புறத்திற் காட்டார். சிறியோர் பிறரடையும் பெருமையிலே பொறுமைகொண்டு மனம் புழுங்குவர். அகத்துள்ள வெறுப்பையும் புறத்து வீசிப் போருக்கு மெழுவர். பெரியோர் பொறுமையினாலே பொல்லாங்கும், பொருட்கேடும், மனக்கவலையும் வரும் என்பதை என்றும் நினைப்பர். சிறியோர் பொல்லாங்கு வருதலையும் நினையார்; பொருட்கேடு வருதலையும் நினையார்; மனக்கவலை வருதலையும் நினையார். பெரியோர் பிறர்க்குபகாரங்களைப் பிரயாசத்தொடுஞ் செய்து பெறற்கரும் பெருமையைச் சிறப்பொடும் பெறுவர். சிறியோர் பிறர்க்கபகாரங்களை மறத்தொடுஞ்செய்து பகைக்கிடனாய சிறுமையை நகைப்பொடும் பெறுவர்.

"பெரியோர் பிறர்வசை கேட்டலிற் செவிடராயும், பிறர் வசை பேசுதலிலே மூகராயும், பிறர் குற்றங்களிலே குருடராயும், பிறர் பெருமை பேசுதலிலே வாயுளராயும் இருப்பர்.

பிறர்மறை யின்கட் செவிடாய்த் திறன்றிந்
தேதிலா ரிற்கட் குருடனாய்த் தீய
புறங்கூற்றின் மூகையாய் நிற்பானேல் யாதும்
அறங்கூற வேண்டா வவற்கு.—(நாலடியார்)

"சிறியோர் பிறர் குற்றங்களிலே கண்ணுள்ளவராயும், தங்குற்றங்களிலே கண்ணில்லவராயும், பிறர் பெருமையிலே மூகர்களாயும் இருக்கின்றனர். பெரியோர் சிறியோரால் சொல்லப்படும் பழிமொழியைக்கேட்டு மறுமொழியாக ஒரு மொழியேனுஞ்சொல்லார்.

கூர்த்துநாய் கவ்விக் கொளக்கண்டுந் தம்வாயாற்
பேர்த்துநாய் கவ்வினா ரீங்கில்லை—நீர்த்தன்றிக்
கீழ்மக்கள் கீழாய சொல்லியக்காற் சொல்பவோ
மேன்மக்க டம்வாயான் மீட்டு.—(நாலடியார்)

"பெரியோரான கண்ணபிரான் சிறியோனான சிசுபாலன் சொன்ன பழிமொழிக்கொன்றேனும் மறுமொழி பகர்ந்திலர். குறுநரிகளின் சிறுகூரல் கேட்டுக் கொறு கொறுத்துச் சிங்கங் குரல்காட்டாது. சிசுபாலன்கூறிய சிறு மொழிகளாற் கண்ணபிரானுடைய கௌரவஞ்சிறிதுங் குறைவடையாது. மண்ணின் துகள் மறைத்தாலும் மணியின் பெருவிலை குறையாது.

"இன்னும் பெரியோர்கள் தமது வாய்களாலே தமது கீர்த்திகளை ஒரு காலமுஞ்சொல்லார். பெரியோர் தம்மைத் தாம் புகழ்தலிலே சாமர்த்தியமுடையவரல்லர். பெரியோருடைய கீர்த்திகளைப் பேசிக்கொண்டாட உரியோராய் உலகத்திலே எத்தனையோ பலருளர். சிறியோர் தமது கீர்த்திகளைச் சிறிதும் நாணமின்றித் தமது வாய்களால்தாமே சொல்லுவர். சிறியோர் தம்மைத் தாம் புகழ்தலிலே சாமர்த்திய முடையவர். சிறியோருடைய கீர்த்திகளை எடுத்துச் சொல்லிக்கொண்டாட இரண்டாம் புருடராக உலகத்திலே ஒருவரு மில்லை. இரண்டாம் புருடர் கிடையாமையே அவர்கள் தமது கீர்த்தியைத் தாமே சொல்லற்குக் காரணம்.

சடமதைக் கழுவ வுன்னிச் சகதியிற் றோய்தல் போலும்
கடரினைத் தூண்டவேண்டி யூதியே தொலைத்தல் போலும்
மடமையாற் றன்னைத்தானே புகழுவோன் வசைகளெல்லாம்
புடவியே யெடுத்துரைக்கப் பூணுவ னிச்சை யம்மா.

(நீதிநூல்)

"பெரியோர்கள் கோபதாபத்தை வெளியிற் காட்டாமல் மறைத்துக் கொண்டு பகைவரை வெல்லக் காலமும், இடமும் நோக்கி வாளா இருப்பர். சிறியோர் ஒன்றையும் நோக்காமல் முரசப்பறைபோல ஆரவாரஞ் செய்து கொறுகொறுத் தெழுவர். அவர்க்கு வாக்குச் சாரமன்றி வாகுசாரமில்லை. நின் சிசுபாலனுந் தன்னைத் தானே புகழ்ந்து கொண்டு போருக்கும் ஆரவாரஞ் செய்கின்றான்.

"தூதுவனே,

"நின் சிசுபாலன் இங்கே யாது கருதி வருகின்றான்? நட்புக்கருதி வருகின்றானா? பகைகருதி வருகின்றானா? நட்புக்கருதி வருகின்றானாயின், போருக்காயத்தம் புரியமாட்டான். பகை கருதி வருகின்றானாயின், வரக்கடவன். வந்தானாயின், விளக்கிலே வந்து வீழ்ந் திறக்கும் விட்டிற் பூச்சிபோல விரைவிலே விநாசமாவன். சிசுபாலன் வழியாலே சேர்ந்து நூறுகுற்றம் பூரணமாதலைக் கண்ணபிரான் கருதியிருந்தார். தூதனாகிய உன் வாயால் வந்த நிந்தைகளும், சிசுபாலன் வாயால்வந்த நிந்தைகளுஞ் சேருதலால் அந்த நூறும் நிறைவாயின" என்று சாத்தகி சொல்லத், தூதுவன் பின்னர்க் கண்ணபிரானை நோக்கிச் சொல்லுவான்.

தூதுவன் வார்த்தை

"கண்ணபிரானே,

"அறிவிலராகிய சிறியோர் நன்மை பயக்குஞ் செயல்களைப் பிறரறிவித்தாலன்றித் தாமாக அறிந்து கொள்ளமாட்டார். தமது துணிவேபெரிதெனச் சாதிப்பர். அறிவுளராகிய பெரியோர் பின்வருந்தீங்குகளை முன்வரைந்தெண்ணித் தாமாகவே அறிந்து கொள்ளுவர்;

அறிந்தாரைக் கேட்டும் அறிவர். நாம் இப்பொழுது சொல்லிய நட்புப்பகை என்னும் இரண்டனுள்ளே யாது தக்கது என்பதை நீரும் அறிந்துகொள்ளும். அறிந்து துணிந்ததை விரைந்து செய்யும். நும்போலிய அறிவிலிகள் குற்றங்களையுங் குணங்களையுஞ் சற்றும் ஆராய்வதில்லை. வாரம் பற்றி மனஞ்சென்ற வழியிலே வீரங்கொண்டு தாமுஞ் செல்லுவர். வாரம்பற்றி வழுவிப்போன செயற்குத் தருமபுத்திரரே தக்க சான்றினராவர். தருமபுத்திரர் நமதரசன் சிசுபாலன் தக்கவனாயிருக்கவும் அக்கிரபூசையை அவனுக்குச் செய்யாமல் வாரம்பற்றி உமக்கே செய்தார். அறிவில்லாத தருமபுத்திரருடைய அங்கீகாரத்தாற் பெருமையும் வருமா? நமதரசன் சிசுபாலன், மனைக்கிழத்தியாகெனத் தனக்குக் கொடுத்த உருக்குமிணி என்பவளைத் தடுத்து நீர் கவர்ந்த குற்றம் ஒன்று பொறுத்தான். நமதரசன் சிசுபாலன் உமக்குச் சொன்ன நிந்தைகள் நூறு நீர் பொறுத்தீர். கோடி நிந்தைகள் கூடினும் பரதாரங்கவர்ந்த பாவத்துக்கிணையாகுமா? மனைவியைக்கவரவும் வாளாவிருந்த பொறுமையாளனை நிந்தைகள் நூறு பொறுத்த நீர் இணையாகி ஒப்பதெப்படி? இப்படியிருக்கவும் பொறுமையாளர் என்று உம்மைப் புகழ்வார் கருத்து என்னை?

"வேகமான நீரின் பெருக்குப்போலச் சேனைகளோடுஞ் சினந்தெழுந்து போரின் பொருட்டு நமதரசன் சிசுபாலன் விரைவில் வருகின்றான். நீரின் பெருக்குக் கெதிரே நிற்கும் நெடுமரம்போல நிமிர்ந்து நின்று வேரொடுங் கெடாமல், வளைந்து சாய்ந்தெழும்பும் பிரம்பின் கொடிபோல வணங்கி ஒதுங்கி வாழ்வுபெறக் கடவீர். குழந்தைகளைக் காப்பவன் என்று பொருள் கொள்ளும் சிசுபா

லன் என்னும் நாமதேயம் பற்றி நமதரசன் குழந்தைகளை மாத்திரங் காப்பவன் என்று கொள்ள வேண்டாம். நம்மரசன் சரண்புகும் பகைவரையுங் காக்கின்றான்; பிறரையுங் காக்கின்றான். பொறுமையும் இரக்கமும் பூரணமாயுள்ளவன். பகைவர் குரோதங்களைப் பாரான். நீரும் அவனைச் சரணடைந்து நிலைபெற்று வாழ்க்கடவீர்.

"கஞ்சன், நரகன், முரன் முதலிய வஞ்சரைக் கொன்ற மகா வீரனாகிய என்னை இந்தச் சிசுபாலன் எப்படிக் கொல்லுவான் என்றொருகாலும் எண்ணாதொழியும். சோதிவிட்டிருளைத் தொலைக்குஞ் சூரியனைக் கேது என்னுங் கிரகம் விழுங்குகின்றது. அவனுக்கு நீரொரு சரக்கல்லீர். உமது யாதவரும் ஒரு சரக்கல்லர். போரிலே வந்த அரசர் நேரிலே நின்றாலும் பயத்தினாலே அவன் முகத்தைப் பார்ப்பதில்லை. அவனும் அவர் முதுகையன்றி முகத்தைக் காண்பதில்லை. செருக்களம் புகுந்து புழுதி சேர்தலால் அழுக்கடைந்த அவனுடைய பாதங்கள் நண்ணாவரசர் நாயகிகளுடைய கண்ணீர் மாரியாற் கழுவப்பட்டு, அந்த அரசர்கள் சிரசுகளில் அப்பிய சந்தனம் பூசப்படுகின்றன. அவனுடைய வில்லுவளையும் போதே வணங்காத அரசர் குலமும் வளைகின்றது. சந்திரன்போலத் தண்மையுடையவன் என்று நண்பர்களும், சூரியன் போல வெம்மையுடையவன் என்று பகைவர்களும் அவனை எண்ணுவர்.

"நமதரசன் சிசுபாலன், தனதடிகளிலே முடிகளை வைத்து வணங்குதற் கிணங்காத அரசர் முடிகளிலே, அடிகளை வைக்கின்றான். யானை முதலிய சேனைகள் யாதுமின்றிப் புயங்கள் இரண்டுமே பெரும்படையாக் கொண்டு மருப்பு நான்குடைய மத்தயானை நின்று போ

ராடுஞ் செருக்களத்துக்கும் பலமுறை சென்று வந்தவன். அந்த யானையை ஊரும் இந்திரனுக்கும் மேலாகி இந்திரனை வென்றவன் எனப் பொருள்படுகின்ற 'அதீந்திரன்' என்னும் பெயர்கொண்டான்! நீரோ இந்திரனுக்குக் கீழாகி இந்திரன் தம்பி எனப் பொருள்படுகின்ற 'உபேந்திரன்' என்னும் பெயர் கொண்டீர். அவனுடைய ஆணை தடைபடுதலின்றி எவ்விடத்திலுஞ் செவ்வே செல்லுகின்றது. அவனுடைய குணங்கள் என்னுந் திரைகளும் கடலின் திரைகளும் ஓங்கி வருதலால் ஒக்குமாயினும் குணங்களென்னுந்திரைகள் கரைசார்வதும் இல்லை; அழிவதுமில்லை. கடலின் திரைகளோ கரைசார்ந்து சார்ந்து கழிகின்றன. பன்றி வடிவங்கொண்டு நின்று பூமியை ஒரு கணப்பொழுது நீர் தாங்கினீர். அவனோ அதனை நெடுங்காலந் தொடங்கி நீதி வழியில் அடங்கி நின்று தாங்கி வருகின்றான். மிக்கு விளங்குஞ் சூரியகாந்தியோ சக்கரவாளசைலம் வரைக்குஞ் செல்லும். அவனுடைய இராஜகாந்தியோ எம்மலையிலுஞ் செல்லும்! எவரிடத்திலுஞ் செல்லும்! இத்துணை மகத்துவம் பொருந்திய எமதரசன் யுத்தத்திலே உம்மையும் உமது பக்கத்தாரையும் நிச்சயமாகக் கொல்லுவான். உங்களை இழந்த பெண்கள் தங்கள் குழந்தைகளைக் காப்பவர் இல்லை என்று கவலை கொள்வர். அப்பொழுது எமதரசன் அக்குழந்தைகளைப் பரிபாலித்துச் சிசுபாலன் என்னும் பெயரின் பொருளையும் பரிபாலனஞ் செய்வன்" என்று தூதுவன் சொல்லிச் சென்றனன்.

கோபம் மூளுகை

தூதுவன் சொல்லிய வார்த்தைகளைக் காதுகளிலே மடுத்த கதன், பலராமன், நிடதன், யுதாசித்து முதலிய

கண்ணபிரான் பக்க வீரர் யாவரும், சண்ட வாயுவாலே வீசப்பட்டு மண்டலம் அழியவரும் கடல் போலப் பொங்கி நிமிர்ந்து பொள்ளெனக் கிளர்ந்து, தொடையி லே அடித்து வாயையுங் கடித்துக் கோபங் கொண்டனர். கதன் என்னும் காவலன் கோருகளை உயர்த்திக் கொம் மென எழுகையிலே, வாகு வலயங்கள் தெறிக்க,வழுவிக் கதுமென வீழ்ந்த பதுமராகம் என்னும் திவ்வியமணி யின் செய்ய காந்தி, கோபவெந்தீயின் கொழுந்து போல, எழுந்தது. பலராமர் தமது வெண்ணிற மேனியைக் கோபத்தினாலே செந்நிறமாக்கி, அட்டகாசத்தினாலே முட்ட வெளிப்பட்ட பற்களின் பிரகாசத்தினாற் பின் னும் தமது வெண்ணிறமாக்கினர். தடைபடற்கரிய கடியகோபங் கொண்ட நிடதன் என்பவன் தக்கன் யாகந் தகர்க்க எழுந்த உக்கிர வீரபத்திர உருத்திரன் போல மிகுத்துவிளங்கினன். இப்படி யாவருங் கோபா வேசராய்ப் போர்த்தொழில் புரிய ஆர்த்தெழுந்தனர். யானை முதலிய சேனைகளும் எழுந்தன. போர்ப்பறை யும் பொம்மென முழங்கிற்று.

போர்புரிகை

கண்ணபிரான் பக்கச்சேனைகளும் சிசுபாலன்பக்கச் சேனைகளும் கடல்போல வந்து தம்முள்ளே கலந்துமிட லொடும் வெம்போர் விளைத்தன. பின்னர் இருபக்க அர சர்களுந் தம்முள்ளே கலந்து பெரும் போர் விளைத்தனர். வேணுதாரி என்பவன் வெங்களம் புகுந்து பலரொடும் போராடிப் பலராமராலே அபசயமடைந்தான். உத்தம மான பெலமுடையவன் எனப் பொருள்படும் உத்தமௌ சன் என்பவன் பிரத்தியும்மினன் என்பவனாலே பெல மெலாம் இழந்து தனது பெயர்ப்பொருளையும் இழந்தான்.

பிரத்தியும்மினனும் "மகாபலமுடையவன்" என்னும் தன் பெயர்ப் பொருளை நிலைப்படுத்தினான். சாலுவன் என்பவனுடைய சேனைகள் சீநி என்பவனுடைய சேனைகளால் அழிந்தன. இப்படியே இரண்டு பக்கத்தாரும் முரண்டு போராடினர்.

அதன்பின்னர்ச் சிசுபாலன் கண்ணபிரானை வருகென முன்னர்வந்து அறைகூவினான். கண்ணபிரானுந் தேரிலேசென்று போரிலே நெருங்கினார். சிசுபாலன் வில்லை வளைத்துப் பாணங்களைத் தொடுத்து விடாமழை போலச்சொரிந்தான். கண்ணபிரானும் தமது வில்லினை வளைத்து எண்ணிலவாகிய பாணங்களைச்சிசுபாலன்மேற் செல்ல ஏவினர். அவைகளெல்லாம் அணுகி வந்து மார்பிற்பட்ட மாத்திரத்திலே, சிசுபாலன்கலங்கி ஒரு மூர்த்தகாலம் ஒரு வார்த்தையுமின்றிப் பெரு மூர்ச்சையாகி ஒருவாறு தெளிந்து, பேர்த்தும் பாணங்களைப் பிரயோகித்தான். அவைகளை அக்கணமே கண்ணபிரான், வாதிகூறும் வழியளவை வாக்கியங்களைப் பேதமில்லாத பிறவாக்கியங் கொண்டு நீதியுற நின்று நிராகரித்து வாதிக்கும் பிரதிவாதிபோல, வேறு பாணங்களாற் கூறுபடுத்தி வேறு நூறுபாணம் விரைந்து விட்டார். அவைகளையுஞ் சிசுபாலன் அறுத்துத் தொலைத்து மேலும் பாணங்களைவிட்டான். காய்கனல் போலக் கண்ணபிரான் சீறி வாயவ்வியம் ஆக்கினேயம் முதலியதீயபாணங்களைச்சிசுபாலன் மீது செலுத்தினார். அவைகளையுஞ் சிசுபாலன் அறுத்து நீக்கி மாயமாய் விண்ணிற்போய் மறைந்து நின்று நாநாவித பாணங்களையும் சோனைமாரி போலச் சொரிந்தான். அவைகளையுங் கண்ணபிரான் அறுத்து நீக்கி விண்ணிலே தாமும் போய் வெளிப்படாமல் நின்று

பல வகையாகிய பாணங்களையும் விட்டார் அவைகளை யுஞ் சிசுபாலன் அறுத்து நீக்கினன்.

இப்படியே கண்ணபிரானுஞ்சிசுபாலனும் விண்ணி லே நின்றும், மண்ணிலே நின்றும் எண்ணிலவாகிய படைகளை எடுத்துப் பன்முறை செலுத்திப் பயங்கர மான பெரும் போரை வெகு நேரஞ் செய்தனர். அதன் பின் கண்ணபிரான் இவனை இனிக் கொல்லுதல் கடனா கும் என்று கருதித் தமது திருக்கரத்திலிருந்த சக்கரா யுதத்தைச் செலுத்தினர். சக்கராயுதம் மிக்க பிரகாசத் தொடுஞ் சென்று சிசுபாலனுடைய சிரசைத் துணித்துக் கொண்டுபோய் அண்டகோளகையுற வீசிவிட்டுக் கண்ண பிரானுடைய திருக்கரத்திலே வந்து சேர்ந்தது. தலை போன சிசுபாலனுடைய உடலிலே நின்றும் ஒருசோதி தோன்றிச் செங்கதிரையும் பிளந்து போய்த் திரும்பி வந்து எங்கணும் ஒளி பரப்பி மண்ணளந்த கடவுளு டைய மலரடியை மருவிற்று. அதுகண்டு சவையிலிரு ந்த வேதியர் அரசர் ஆதியர் யாவரும் அதிசயித்தார். தேவர்கள் பூமழை சொரிந்தார்.

அருஞ்சொற் பொருள்.

அக்கிரபூசை-முதன்மதிப்பு. அக்கிரம்-முதல். பூசை மதிப்பு.

அசதியாடல்-நகைத்துப்பேசல்

அசரீரி-ஆகாயவாணி. அ-இன்மை. சரீரி-சரீரமுடையது.

அசாதசத்துரு-தருமபுத்திரர். சத்துரு வில்லாதவர் என்னும்பொருட்டு. அசாத-உண்டாகாத. சத்துரு-பகைவன்.

அசுவமேதம்-அசுவமேதயாகம்.

அட்டகாசம்-பெருஞ் சிரிப்பு.

அடர்ச்சி—செருக்கம்.

அத்தியயனம்—ஓதுதல்.

அதீந்திரன்—இந்திரனை வென்றவன். அதி-மேல். இந்திரன்.

அந்தணர்—வேதியர்.

அப்பியாசம்—பலமுறை பழகுகை.

அபகாரம்—தீங்கு.

அபசகுநம்-துன்னிமித்தம். அப-கேடு. சகுனம்—நிமித்தம்.

அபத்தம்—தீங்கு, தவறு.

அபிமானம்—அறிவு, தனதாக எண்ணல்.

அரசிறை—அரசர் கொடுக்குந் திறை.

அருக்கியம்-நீர் கொண்டு செய்யும் ஒரு வழி பாடு.

அவதானம்-நினைவாயிருத்தல்.

அவதாரம்—பிறப்பு.

அவமதித்தல்—இகழ்தல்.

அவயவம்—உறுப்பு.

அவி—அவிசு, தேவர்க்குவேள்வியிற்கொடுக்கும் உணவு.

அவித்தை முதலியன—அவித்தை, அகங்காரம், அவா, ஆசை, கோபம் என்பன.

அறிவுவலி—ஆலோசனை யாலான வலி. இதனை வடநூலார் மந்திர சத்திஎன்பர்.

அறைகூவல்—போருக்கழைத்தல்.

ஆங்கிகம்-ஒருவகை நாட்டியம். அது புருவம் முதலிய அங்கத்தை அசைத்துச் செய்வது. அங்க சம்பந்த முடைமையால் ஆங்கிகமெனத்தந்திதமாயிற்று.

ஆண்மை வலி—முயற்சி வலி. ஆண்மை—முயற்சி. வலி—இதனை வடநூலார் உற்சாகசத்தி என்பர்.

ஆவசியகம்—அவசியத் தொடு கூடியது.

இரணிய கசிபு—ஓரசுரன். இரணியம்-பொன். கசிபு-உடை.

இராச்சியம் இராசாவின் ஆணைக்குரிய இடம்.

இராசியம்—மறைவு. ரஹஸ்யம் என்னும் வடமொழி ஹகர மெய் கெட்டு இராசியம் எனத் தற்பவமாயிற்று.

இராயசூயம்—இராசாக்களாற் செய்யப்படும் ஒரு யாகம். சூயம்—பிறந்தது.

இருக்கை—ஆசனம்.

இலோத்திரம்—ஒருமரம்; வெள்ளிலோத்திரம் என்றும் செவ்விலோத்திரம் என்றும் இரண்டு வகைத்து. இதனை இக்காலத்துத் திருமஞ்சனப் பட்டை என்றும் திரவியப் பட்டை என்றும் கூறுவர்.
உக்கிரம்—கடுமை, கோபம்.
உத்தமன்—மிக்க மகத்துவமுடையவன்.
உத்தமௌசன்—துருபதன் மகன்; பாரதப் போரிலே பதினெட்டாம் நாளிலே கொல்லப்பட்டவன். உத்தம—மேலான. ஓசன்—வலியுடையவன்.
உத்தவர்-வசுதேவனுடைய தம்பியாகிய தேவபாகன் என்பவனுடைய புத்திரர். இவர் வியாழ பகவானுக்குச் சீடர்.
உபேந்திரன்—விஷ்ணு. இவர் வாமனவதாரத்திலே காசிபருக்கும் அதிதிக்கும் புத்திரராய் இந்திரனுக்குப் பின்னே பிறந்தமையால் உபேந்திரன் எனப்பட்டார். உப-இட்ட.
உருக்குமிணி—கண்ணபிரான் மனைவிகளி லொருத்தி. இவள் குண்டினபுர அரசனாகிய வீமன் மகள்.
ஊற்றம்—முயற்சி.
ஏழிலைப்பாலை—ஒரு மரம். இது யானை மதத்தின் மணம் போன்ற மணமுடையது. இதனை வடநூலார் சப்தபர்ணம் என்பர். சப்த-ஏழு; பர்ணம்—இலை.
ஏற்றிழிவு-உயர் விழிவு.
ஐந்தரு—ஐந்துமரங்கள்; அவை; சந்தானம், அரிசந்தானம், மந்தாரம், பாரிசாதம், கற்பகம் என்பன.
ஒளியிருத்தல்—மறைந்திருத்தல். ஒளி-மறைவிடம்.
ஒற்றர்—அரசர்க்குரிய ஐம்பெருங்குழுக்களுள் ஒருவர். அவர் மறைந்து சென்று இராசியங்களை ஆராய்வோர். ஒற்று-ஆராய்தல். அர்-ஒருவிகுதி
ஓம்—உடன்பாட்டினைக் காட்டும் ஒரு வடமொழி இடைச்சொல்.
கஞ்சன்—உக்கிரசேனனுடைய மகன். கண்ணபிரானுக்கு மாதுலன்.
கடன்—முறை.
கடிதல்—கண்டித்தல்.
கடுப்பு—உறைப்பு.
கண்ணபிரான்—கிருஷ்ணர், கண்ணன் என்பது கிருஷ்ணன் என்பதன் தற்பவம். கண்ணன்-கிருஷ்ணன். பிரான்—தலைவன். [தம்பி.
கதன்—கண்ணபிரானுடைய
கம்பளமா—மலையாட்டுக்கடா.
கருத்து—கருதியது.
களிற்றியானை—ஆண் யானை.
காண்டவம்—ஒருகாடு. இந்திரப்பிரத்த நகரிக்கு அருகிலுள்ளது; இந்திரனுக் குரியது.
காதுதல்—கொல்லுதல்
கார்த்தவீரியன்—யதுகுலத்திலேவந்த கிருதவீரியன் என்பவனுடைய மகன். தத்தாத்திரேய முனிவருடைய அரு

ளினாலே ஆயிரங்கை யடைதல் முதலிய வரங்களைப் பெற்றவன். இராவணனைக் கயிற்றினாற் பிணித்துத் தன் நகர்க்குக்கொண்டுவந்தவன்.
கார்ப்பருவம்—அறுவகைப்பருவங்களுள் ஒன்று. அஃது ஆவணிபுரட்டாசியாதங்கள் இரண்டு.
காரகில்—கரிய அகில்.
காரியம்—செயல்.
காலயவன்—ஓரசுரன்.
கிருஷ்ணன்—வசுதேவன்மகன். விஷ்ணுவினவதாரபுருடன்.
கிலேசம்—துன்பம்.
குருக்கத்தி—மாதவிக்கொடி.
குரோதம்—வெகுளி.
கெம்பீரம்—ஆழம்.
கெம்பீர வேதி—ஒரு வகை யானை. அது தோலைக்கிழித்து இரத்தம் பெருகும்படி செய்தாலும் உணராத மதச் செருக்குடையது.
கொறுகொறுத்தல்-கோபித்தல்.
கோகு—புயம்.
கோட்டுமண்கொளல்—யானை முதலியன கொம்பினாற் குத்தி மண்ணெடுத்தல்.
கோபுரம்—நகர வாயில்.
கௌரவம்—மேன்மை. இது குரு என்பதன்அடியாகவந்த தத்திதம். குரு—பாரம்.
சகடாசுரன்—கஞ்சனால் ஏவப்பட்டுக் கண்ணபிரானைக் கொல்லும்படி சகட வடிவமாய் வந்த ஓரசுரன். சகடம்—வண்டி.
சங்கநாதம்—சங்கினொலி.
சடலம்—உடம்பு.
சண்டாளர்—துரோகிகள்.
சத்தமர்—பெரியோருள்ளே மிக்கவர். சத்து—பெரியோன். தமம்—உயர்ச்சியைக் காட்டும் ஒரு விகுதி.
சத்தியபாமை—கண்ணபிரான் மனைவிகளிலொருத்தி. இவள் நக்கினசித்து என்பவன் புத்திரி.
சதாசாரம்—நல்லொழுக்கம். சத்+ஆசாரம். சத்து-நன்மை. ஆசாரம்—ஒழுக்கம்.
சந்தி—நட்பாகுகை.
சாத்தகி—விருஷ்ணி மரபிலே வந்த சத்தியகன் என்பவன் புத்திரன். இது சத்தியகன் என்பதடியாகவந்த தத்திதம்.
சாத்துவிகம்—ஒருவகை நாட்டியம் அது மனம் முதலியவை கொண்டு செய்யப்படுவது. சத்துவம்—மனம்.
சாலுவன்—யாதவர்க்கு மாறுயுள்ள ஓர் அரசன். சிசுபாலனுக்குத் தம்பி என்பர்.
சிக்காரித்தல்—அலங்கரித்தல்.
சிறிய சிந்தையர்-மூடர்.
சிப்பிரம்—கண்ணபிரானுடைய தேர். இஃது எத்திசையினுஞ் செல்லும் இயல்புடையது.
சீரியர்—பெரியோர்.
சுவாத்தியம்—ஆரோக்கியம். இது சுவத்தம் என்பது அடியாக வந்த தத்திதம். சுவத்தம்—தன்னிலை.

சூத்திரம்—சுருக்கமான எழுத்துக்களாற் செய்யப் பட்டுப் பெருக்கமானபொருள்களை அறிவிக்கும் நூற்பா.

சேடன்—அனந்தன் என்னும் பாம்பு.

சைத்தியன்—சிசுபாலன். இது சேதி என்பது அடியாக வந்த தத்திதம்.

தக்ஷிணை—யாகமுடிவிலே புரோகிதர்க்குக் கொடுக்கும் திரவியம்.

தகவு—தகுதி.

தத்தாத்திரேயன்—அத்திரி முனிவருடைய புத்திரன். இவன் மும்மூர்த்திகளாலும் அத்திரி முனிவருக்குக் கொடுக்கப்பட்டவன். தத்த-கொடுக்கப்பட்ட. ஆத்திரேயன்—அத்திரிமுனிவர் புத்திரன்.

தமகோஷன்—சந்திர குலத்துள்ள ஓர் அரசன்.

தலைக்கீடு—ஒன்றன் செயலைக் கபடமாய்ஒன்றிலேற்றிச் சொல்லுதல். வியாஜம்.

தாரதம்மியம்—உயர்விழிவு. இது தரதமம் என்பது அடியாக வந்த தத்திதம். தரம்—உயர்வு. தமம்—தாழ்வு.

தாழி—மிடா.

துயிலெடை நிலை-அரசருடைய துயிலைஎழுப்பும்பொருட்டுச் சூதராற் பாடப்படும் பாட்டு. சூதர்—மங்கலப்பாடகருள் ஒரு வகையார்; அவர் நின்றேத்துவார். துயில்-நித்திரை. எடை-எழுப்புதல். நிலை-நிற்பது.

துரோகம்—கேடு.

தேவகி—தேவகன்மகள். இவள் உக்கிரசேனனால் வளர்க்கப் பட்டவள்.

தோலடிப்பறவை—அன்னம்.

நரகாசுரன் — வராகாவதாரத்திலே விட்டுணுவுக்கும் பூமிதேவிக்கும்பிறந்தபுத்திரன். கண்ணபிரானாற் கொல்லப் பட்டவன்.

நாட்டியம்—கூத்து.

நாராயணன்—விட்டுணு.

நாரதர்—தேவமுனிவருள்ளே ஒருவர். இவர் பிரமாவின் மனத்திலே தோன்றினவர்.

நால்வகை யுபாயம்—நான்கு வகையான உபாயம். அவை இன்சொல், வேறுபடுத்தல் கொடுத்தல், ஒறுத்தல், என்பன.

நிட்டூரம்—கொடுமை.

நெடுநீர்—விரைந்துசெய்வதை நீட்டித்துச்செய்யுந்தன்மை. இதனை வடநூலார் தீர்க்க சூத்திரதை என்பர். தீர்க்கம்-நெடுமை. சூத்திரம்—கயிறு தா—தன்மை.

நொதுமல்—அயல்.

பகவான்-கடவுள், குரு. பகம்—ஐசுவரியம், வீரியம், புகழ், திரு, அறிவு, பற்றின்மை என்பன. வான்—ஒருவிகுதி

பட்டவர்த்தனர்—பட்டம் நிலை பெற்ற அரசர்.

படமாடம்—கூடாரம்.

படவீடு—படமாடம்.

பாதகண்டம்—அக்கினீத்திரனாற் பாதனுக்குக் கொடுக்கப் பட்ட பூமியின்பிரிவு. அஃது இமயத்துக்குத்தென்கடலுக் கும் இடையிலுள்ள பூமி. பா தன்—அக்கினீத்திரன் மகன். கண்டம்-பிரிவு.

பாதாரம்-பிறன் மனைவி.

பாமாத்துமா—கடவுள். பாம—மேலான. ஆத்துமா.

பாாக்கு-வேறொன்றிற் கண்ணு யிருக்கை. பாா—எதிர். அக்கு—கண்.

பரிதாபம்—கவலை.

பரிபாலித்தல்—காத்தல்.

பரிகரித்தல்—அழித்தல்.

பரீக்ஷை—முற்ற ஆராய்ந்து பார்த்தல். பரி—சூழ. ஈக்ஷை—பார்த்தல்.

பாடிவீடு-பகைமேற்சென்றோர் உறைவிடம்.

பாண்டவர்—தருமன் முதலிய ஐவர். இது பாண்டுபுத்திரர் எனப்பொருள் படுந் தத்தி தம்.

பார்த்திபன்—அரசன். இது பிருதிவி என்பது அடியாகப் பிறந்த தத்திதம்.

பாவனை—எண்ணம்.

பாளயம்-பகைமேற்சென்றோர் உறையுமிடம்.

பிரத்தியும்மினன்-கண்ணபிரா னுடைய மகன்.

பிரதிவாதி—வாதி கூறிய பக்க த்தை மறுத்துரையாடு வோன்.

பிரியங்கு—ஒருகொடி; ஞாழல் என்பர்.

புரோகிதன்—குரு.

புனைந்துரை-அலங்கரித்துஉப சாரமாகக் கூறும் உரை.

பெருக்கம்—வளர்ச்சி.

பெருமைவலி — பெருமையா லாய வலிமை. இதனை வட நூலார் பிரபுசத்தி என்பர்.

பேரவமானம்—மிக்கஇகழ்ச்சி.

பொல்லாங்கு—தீங்கு.

போது—மலரும் பருவப் பூ.

மங்கல பாடகர்—மங்கலமான துதிகவி பாடுவோர். மங்கலம்—நன்மை. பாடகர்-பாடுவோர்.

மடமகன்—மூடன்.

மதுகைடபர்—விஷ்ணுவினு டைய செவித் துவாரத்திலி ருந்து பிறந்த இரண்டசுரர்.

மருப்பு—கொம்பு.

மாயம்—கபடம்.

மாவலி—ஓரசுரன். இவன் விரோசனுக்குப் புத்திரன்; பிரகலாதனுக்குப் பௌத்திரன்.

மிகை-அளவின் மிக்கது.

மிடல்—வலி.

மித்திரர்—நண்பர்.

மிருகாாசன்—சிங்கம்.

முக்கியம்—தலைமை.

முட்ட—முழுவதும்.

முதுவேனில்—அறுவகைப் பருவங்களுள் ஒன்று. அஃது ஆனி ஆடி என்னும் மாசம் இரண்டு.

முரன்—நரகாசுரன் மந்திரிக ளில் ஒருவன்.

முற்றுகை—வளைத்தல்.

முற்றூட்டு—முழுவதும் அநுப விக்க விடப்பட்ட நிலம். முற்று—முழுவதும்—ஊட்டு உண்பிப்பது.

மூகை—ஊமை.
மூதாளர்—வயோதிகர்.
மூதுணர்தல்—பழமையறிதல்.
மூர்ச்சை—மயக்கம்.
மூவகைப்பேறு—மூன்று சித்திகள். அவை மந்திர சித்தி பிரபு சித்தி, உற்சாக சித்தி என்பன.
யது—யயாதி என்பவனுக்குத் தேவயானையிடம் பிறந்தபுத்திரன்.
யாகம்—வேள்வி.
யாதவர்—யதுஎன்பவனுடைய மரபிலுள்ளவர்.
யூகம்-ஆராய்தல்.
யோகம்—தியானம்.
வகையற வெண்ணல்—வகை முழுவதையும் எண்ணல், வகை-பிரிவு. அற-முற்றுக.
வங்கு—குகை.
வசதி—வீடு.
வடு—பிஞ்சு.
வசுதேவன்—சாருகதேச ராசனுகியசூரசேனன் புதல்வன். வசு-திரவியம், தேவன்-விளையாடுவோன்.
வப்புரு—யாதவருளொருவன்.
வலாற் காரம்—வன் செயல். வலாத்—வலிமையால். காரம்—செயல்.
வாக்கியம்—சொற்களின் கூட்டம்.
வாகுவலயம்—தோளணி.
வாசாலகர்—பேச்சில் வல்லவர்.
வாயவ்வியம்—வாயு பாணம். இது வாயு என்பதடியாக வந்த தத்திதம்.
வாரம்—அன்பு.
வாருடபருவம்—விடபருவன் என்னும் அரசனுடையநகரம். இது விடபருவன் என்பது அடியாக வந்த தத்திதம்.
விசயம்—வெற்றி.
விடை—விடுத்தல்.
வித்தாரம்—விரிவு.
விண்மீன்—நட்சத்திரம்.
விருக்ஷம்—மரம்.
விருத்தியுரை—விரிவுரை.
விற்பன்னம்—வன்மை.
வீக்குதல்—வளர்த்தல்.
வீட்டுமர்—சந்தநுவின் குமாரர்.
வீரியம்—வீரத்தன்மை.
வெங்களம்—போர்க்களம்.
வெட்டெனவு—கடுமை.
வேண்டூட்டு—விரும்பிய உணவு. வேண்டு—வேண்டிய. ஊட்டு—உணவு.
வேதியர்—பிராமணர்.
வேணுதாரி—நரகாசுரன் புதல்வன்.
வைரம்—நெடுங் கோபம்.

விளம்பரம்.

ஸ்ரீ மஹா ஸ்காந்த புராண வசனம்.

அகண்ட பரிபூரண சச்சிதாநந்த ஸ்வரூபராகிய பகவான் ஸ்ரீஷண்முகனது வைபவத்தை வெளியிடும் பெருமை வாய்ந்த இந்நூல், ஸ்ரீ வேதவ் வியாஸரால் வடமொழியில் இயற்றப்பட்ட மஹா ஸ்காந்த புராணத்தின் மொழி பெயர்ப்பாகும். கற்றோரும் மற்றோரும் எளிதில் படித்துணரும்படி சிறந்த வடமொழிப் பண்டிதரின் உதவியைக் கொண்டு சிறந்த தமிழ்ப்புலவரால் எளிய தமிழ் நடையில் இயற்றப்பட்டுள்ளது. புத்திரபாக்கியத்தை அடைய விரும்பினோர்க்குப் புத்திர பாக்கியத்தையும், செல்வத்தை விரும்பினோர்க்குச் செல்வத்தையும், கல்வியைவேண்டினோர்க்குக் கல்வியையும், நோயற்றவாழ்வை விரும்பினோர்க்கு நோயற்ற வாழ்வையும், மோக்ஷத்தை விரும்பினோர்க்கு மோக்ஷத்தையுங் கொடுக்கவல்லது. பாராயணத்துக்கு மிக்க யோக்கியமானது. இதுவரை தமிழில் வெளிவராதது. உயர்ந்த காகிதத்தில் சிறப்பாய் அச்சிடப்பட்டுள்ளது. ஒவ்வொரு தொகுதியாக (வால்யூமாக) வெளியிடப்படும். குறைந்த காப்பிகளே அச்சிடப்பட்டு வருகின்றன. ஆதலால், முந்தியே ஆர்டர்செய்து ரிஜிஸ்தர் செய்து கொள்ளல் உத்தமம். இப்போது வெளிவந்துள்ள முதல்தொகுதி சம்பவகாண்டம், விலை ரூபா 1-8-0. தபாற் செலவு உள்பட விலை ரூபா 2-0-0 இரண்டாவது தொகுதி அசுரகாண்டம், வீரமகேந்திர காண்டம், உயுத்தகாண்டம் ஆகிய மூன்றும் அடங்கியது. விலை ரூபா 1-12-0 தபாற்செலவு உள்பட விலை ரூபா 2-4-0 முதல் பாகமும், இரண்டாம் பாகமும் சேர்ந்தது. 3-0-0 தபாற்செலவு உள்பட விலை ரூபா 3-12-0. வியாபாரிகளுக்கு தக்க கமிஷன் கொடுக்கப்படும். பள்ளிக்கூட புஸ்தகங்களும் கிடைக்கும்.

கிடைக்குமிடம்.

எம். என். சிட்டி பாபு முதலியார்,

புஸ்தக வியாபாரி,

1/30, ஆயலூர் முத்தையா முதலி தெரு சென்னை.

ராவ் ஸாஹெப் P. சம்பந்த முதலியார், B A., B.L.,

தமிழ் நாவல்கள்.

சரித்திர சந்திரிகை ...	0	12	0
மாருதி விஜயம் ...	0	12	0
கிருஷ்ணவிஜயம் ...	1	4	0
பிதுர்வாக்கிய பரிபாலனம் ...	0	4	0
அரிச்சந்திரன் ...	0	10	0
ஹைமவதி ...	0	4	0
உத்தரன் ...	0	3	0
தங்கக்கொடி ...	0	3	0
பிரகலாதன் ...	0	8	0
மிருகாவதி ...	1	4	0
சாவித்திரி ...	0	8	0
பழமொழி நீதிக்கதைகள் ...	0	8	0
ஜீவகாந்தாமணி ...	0	8	0
துருக்குறள் நீதிக்கதைகள் 1-ம் பாகம்	0	8	0
ஷை இரண்டாம் பாகம்	0	12	0
கமலேசன் பெதர் வெயிட் பேபர் .	1	0	0
பதிவிரதைகள் சரித்திரம் ...	0	12	0
ஸூக்ஷ்மதரிசி ...	0	4	0
பத்மநிதி ...	0	10	0
சந்திராநனு ...	0	5	0
குணபாலன் (பட்டறிந்தவன்) ...	0	7	0
தேவராஜ ...	0	6	0
நவராத்திரிப் பிரசங்கங்கள் ...	0	5	0
மனோரஞ்சிதமணி ...	0	10	0

இயற்றிய நாவல்கள்.

லீலாவதி சுலோசனை ...	0	12	0
கள்வர் தலைவன் ...	0	12	0
மனோஹரன் ...	0	12	0
இரண்டு நண்பர்கள் ...	0	14	0
சாரங்கதரன் ...	0	8	0
வேதாள உலகம் ...	0	8	0
சத்ருஜித் ...	0	12	0
யயாதி ...	0	8	0
காலவரிஷி ...	0	8	0
அமலாதித்யன் ...	1	0	0
காதலர் கண்கள் ...	0	12	0
பேயல்ல பெண்மணியே ...	0	8	0
மார்க்கண்டேயர் ...	0	10	0
பொன்விலங்குகள் ...	0	10	0
சிம்ஹளநாதன் ...	0	12	0
விரும்பியவிதமே ...	0	12	0
சிறுத்தொண்டர் ...	0	8	0
நற்குலதெய்வம் ...	0	8	0
வாணீபுரவணிகன் ...	0	12	0
ராஜபுத்ரவீரன் ...	0	8	0
ஹரிச்சந்திரன் ...	1	0	0
ரத்னாவளி ...	0	12	0
புஷ்பவள்ளி ...	0	12	0

SRI
RADHA KRISHNA PRESS.